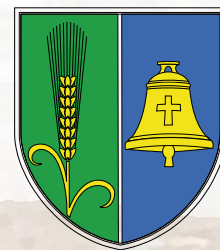

N naš kraj

INFORMATIVNO GLASILO OBČINE DOBREPOLJE

letnik XI. št. 11

december 2005

Miklavž med najmlajšimi (slika levo) ...

... in med najstarejšimi (slika spodaj)

Kako preprost in obenem neizmerno veličasten je ta prihod Boga na Zemljo. Prišel je kot otrok človeku ponudit roko, ni ga prisilil, nič zahteval, samo roko je ponudil, če hočeš, sprejmi. Nebogljen, majhen, nedoumljivo skrivnosten, se je izenačil z nami in se rodil kot revež in mnogim celo v pohujšanje. In vendar se nam ponuja prevzeti naše težave, prevzeti »naš jarem« nase. Na nas pa je, da se odločimo, ali ga sprejmemo in odložimo ali zavrremo. Ne boji se naše zavrnitve, ne našega odhoda, apostole celo vpraša: »Ali hočete tudi vi oditi?« Ne sili, vse sprejema in ne dela razlik med tistimi, ki delajo »cel dan v njegovem vinogradu«, in tistimi, ki delajo »samo eno uro«, in prinaša mir, mir v srca in v duše in nas čaka.

Tega Božjega miru želim vsem občankam in občanom v teh božičnih praznikih. Praznujmo božič v veselem upanju v veri, da je živeti lepo in pustimo, da ta mir preplavi naša srca v tej božični noči.

Vsem občankam in občanom želim tudi obilo Božjega blagoslova in uspehov pri uresničitvi vseh skritih in manj skritih načrtov v letu 2006.

Iskrene čestitke tudi ob državnem prazniku, dnevu samostojnosti in enotnosti.

Vaš župan **Anton Jakopič**

Pa vendar je živeti lepo!

Piše: župan **Anton Jakopič**

Kolikor je človek starejši, toliko bolj ugotavlja, kako kratko je to naše življenje. Komaj odpraznujemo božič in novo leto, že je pred nami drugo. Kot hitro zavrti filmski trak, ki se vrti tako hitro, da ne uspeš zaznati slike. Slike se stapljajo ena z drugo v nek prepletajoč klopčič, ki se nekam vrti. Ne spominjam se več posameznih prizorov tega filma, vendar posamezne slike ostajajo. Ostajajo lepe, svetle in bolj umazane, temnejše. Toda če prav pomislim, se vedno raje spominjam lepih slik, črne pozabljam, namerno jih odrivam in ugotavljam, saj življenje je navsezadnje vendarle lepo. Lepo je živeti, čeprav ne teče vse gladko, pride težava in jo premagaš in spet se v spomin zapiše ena lepa svetla slika, ki ostane. Tako je v večini primerov in pri večini ljudi. Toda kakšno bi postalo življenje, če bi se zgodilo drugače, kakšno bi bilo življenje, če te črne slike zakrijejo, popackajo svetle slike, če teh črnih slik več ne zmoraš razmakniti. Še huje, če se film počrni, kar tako na videz brez vzroka in ostane smo še tema. Ali se v današnjem času ni zgodilo mnogim tudi to?

Včasih se mi zdi kot, da si nekateri ljudje naravnost želijo videti vse črno, kot da svetlih trenutkov ni. Pa vendar, če prav pomislimo, imamo splošni standard, ki ga človek ni imel nikoli v zgodovini, nobenega pomanjkanja, zdravnik za vogalom, možnost izobrazbe, avto ima že skoraj vsak mladostnik, mobilni telefon, računalnik, vse. Kruh, za katerega smo včasih rekli: »Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga!«, leži na vsakem vogalu, še več, postal je celo hrana, ki se je že bojimo, da se ne bi zredili. Toda vse to ni nič, za mnoge, za mnogo preveč ljudi, vse to ni nič. Zlasti mladi danes neprestano tožijo o težavnem življenju o nesprejetosti, o nerazumevanju starejših in bežijo v svoj svet, ki naj bi bil lepši, boljši in prijaznejši do njih, in potem v iskanju tega še boljšega, prijaznejšega, zdrsiijo v svet klap, omame in ne-realnosti, ki jih resnično potlači v stanje, iz katerega običajno ni več izhoda. Žal je to tudi v naši občini vse bolj aktualno. V zadnjem času, ko poslušam te stvari, se tudi sam, če mi le čas dopušča, bolj

poglabljam v zaznavanje tega sveta, tega, za mene skoraj nerazumljivega, odklopa, ki se danes dogaja. Ob prebiranju razne literature in knjig in še zlasti, ko prebiram nekatere izjave mladih ljudi, ki so zabredli na pot mamil in omame, ugotavljam, da mi, starejši, mnogo tega dejansko ne moremo razumeti, prav tako kot nas starejše ne razumejo mladi. Konflikt interesov oziroma nesprejemanje nastane prav iz teh različnih zornih kotov. Mi smo rasli v času, ko je bilo še splošno pomanjkanje materialnih dobrin. Veselili smo se vsake nove materialne stvari, kot otroci novih hlač ali novih čevljev, celo nove radirke ali novega svinčnika, nekoliko starejši izboljšanja standarda, kolesa, avtomobila, nove hiše. Vse to smo dosegli včasih z velikimi napori, toda bili smo zadovoljni nad doseženim in napore pozabili in si zastavili nov cilj. Časa za razmišljanje za ukvarjanje samega s seboj, za vprašanja zakaj, čemu, enostavno ni bilo. V nas pa je vendarle ostalo tudi še kanček duhovnosti, vere v Boga in v življenje in v vrednote, ki nam je dajala neko notranjo trdnost. Če prav pomislim, je v preteklosti skoraj vsak veroval v neke ideale, celo najbolj zadržati partijec je imel vero, vero v svoje ideale, iz katerih je živel. Z mladimi je drugače, te materialne stvari so potisnjene v ozadje, so že rešene, nikogar več ne dotikajo, današnja družba, ki si je v preteklosti na vse kriplje prizadevala, da bi vsako vero izrinila iz zavesti, in mi sami kot produkt te družbe pa mladim nismo znali, ne znamo, mnogokrat tudi nojevsko nočemo, odgovoriti prav na ta bivanjska vprašanja, ki pa so več ali manj duhovne narave, čeprav na videz ne izgleda tako. Zaradi današnjega načina življenja in dela in splošnega blagostanja, odraščajo mladi brez materialnega pomanjkanja. Dobro materialno stanje je danes za mlade samo po sebi umevno, kljub temu se mladi danes počutijo ogroženi in kot v neki bivanjski stiski, vsaj tako je čutiti iz njihovih izjav in dejanj. Starejši mislimo, da je vse v redu, če so zagotovljene materialne dobrine in je na zunaj vse urejeno. Mladi pa so kljub temu polni dilem, čustev, misli in potreb, ki pa so čisto druge narave. Razmišljajo na primer: zakaj hoditi v šolo,

zakaj se učiti, zakaj delati, zakaj sploh živeti, zakaj mama nima časa zame, prav takrat, ko jo najbolj potrebujem, zakaj je oče neprestano v službi itd. Ali niso ta vprašanja kot klic po duhovni vrednosti življenja. Mi starejši pa nimamo niti časa, da bi na to odgovorili, in žal odgovora mnogokrat tudi ne vemo. Že na prvi pogled je jasno, da odgovori, ki smo jih mi v svoji mladosti slišali od svojih staršev, že davno več ne držijo. Uči se, da boš bolje živel, delaj in boš imel več, če boš pridren, boš dosegel še marsikaj. Vsi odgovori so točni, toda kot da odzvanjajo mimo ušes in mimo tistega, kar razmišlja današnji »standardni« mladostnik. Vsaj tako spoznavam zadnje čase. Vprašanja so očitno mnogo globlja. Ko prebiram nekatere misli in poglede mladih, ki so v postopkih odvajanja od mamil, se včasih počutim kot neboljčenec. Mladi na primer povedo: »Bili smo urejena družina, starši so mi nudili vse, redno sem hodil v šolo, toda niso me začutili, niso se znali naravnati na mojo valovno dolžino, po drugi strani pa mi niso znali reči ne, ko je bilo to nujno potrebno, izkoriščal sem to, postal sem gospodar, ki mu ni bilo potrebno nikomur več odgovarjati, kam grem in kam zahajam in počasi sem zabredel v klapo, ki se je zadevala« Ali pa: »Življenje je postalo enolično in nisem videl nobenega smisla več« itd. Mnoge misli, mnoge, lahko bi rekel zamere, na račun starejših, ki pa vsega tega očitno res ne zaznavamo in grešimo včasih nevede včasih tudi vede.

In kaj sedaj? Čudežnih odgovorov ni. Božični čas, ko je vendarle nekoliko več domačnosti in več časa, je morda pravi čas, da se zamislimo tudi nad temi zadevami. Najbrž bomo morali rešitve iskati skupaj, vsi mladi in starejši in osmisliti svoje življenje in zaznati drug drugega, zaznati sonce, lep sončen dan, ki se prav zdajle, ko zaključujem to pisanje, pokazal po štirinajstih dneh oblačnosti, zaznati svetlobo, ki vendarle presveti vsako temo, zaznati tudi Nevidnega, čeprav se nam prav v teh dneh kaže kot neboljčeno revno otroče in verjeti, verjeti v življenje, verjeti, da za vsako nočjo pride dan, za dežjem sonce, za smrtjo vstajenje, verjeti v lepo. In drug drugemu odgrinjati temo. Saj je vendar živeti tako lepo!

Vaš župan **Anton Jakopič**

Beseda urednice

V teh dneh je verjetno največkrat izrečena beseda sreča. Srečo voščimo drugim, srečo želimo sebi. Na vprašanje, kaj je sreča, pa bi vsakdo odgovoril drugače. Sreča v življenju je odvisna od dobrih in lepih misli, ki nas navdajajo, je predavnimi leti dejal Mark Avrelj. Prav gotovo je v teh besedah vsaj del resnice, ne pa vsa. Če bi bila popolna, bi bili pozitivno naravnani ljudje zmeraj srečni. Ker pa človek doživlja v svojem življenju mnogokrat težke preizkušnje in ker živimo v svetu vseh vrst nasilja, nestrpnosti in krivic, je samo do neke mere resničen tudi znani slovenski pregovor, da je vsak svoje sreče kovač. Kako naj nas zajamejo lepe misli ob vsem, kar doživljamo in vidimo v vsakdanjem življenju in ob vseh slabih izkušnjah z drugimi ljudmi?

Pa vendar tudi v takem svetu, ki ga živimo, lahko nekaj naredimo za svojo srečo, vendar pa je za to potrebne tudi veliko življenjske modrosti. Na življenje poskušajmo gledati čim bolj neobremenjeno. Tako da lepši del svojih doživetij odtrgamo pozabi, da se spomnimo čim več lepega in čim več prijaznih ljudi, ki smo jih srečali. Urimo spomin za lepa doživetja in se naučimo pozabljati slaba. Iz teh si zapomnimo le nauke in jih vnesimo v življenje, potem pa jih mirno odložimo na smetišče preteklosti. Kajti pozabljanje je včasih bolj pomembno za življenje kot spomin.

Če bomo tako gledali tudi na pravkar iztekajoče leto, bomo sedanost doživljali lepše in z večjim zaupanjem stopili v novo leto. Iz vsega dobrega, kar smo doživeli v preteklem letu, naredimo šopek lepih doživetij, h kateremu se bomo zatekli ob novih preizkušnjah.

Naj nam srečo prinesejo lepe misli in lepota božičnih praznikov, da bomo duhovno prenovljeni začeli leto 2006. Zato naj vam še enkrat zaželim doživeti božič ter mnogo lepih doživetij v novem letu, naj vam sleherni dan prinese kaj lepega.

Mihaela Sterlar

29. seja Občinskega sveta

29. redna seja Občinskega sveta Občine Dobropolje je bila 30. 11. 2005. Tokrat je trajala kakšno uro manj kot običajno. Dnevni red je vseboval 11 točk.

Na začetku so svetniki obravnavali poročilo o trenutnih aktivnostih v občini.

M. Steklasa

• DOKONČANJE JAKLIČEVEGA DOMA

Dela, ki so bila predvidena s pogodbo med izvajalcem in občino, so končana. Ob občinskem prazniku je bila uradno odprta spominska soba Toneta in Franceta Kralja. Prostor etnološke zbirke še ni končan, vanj je potrebno namestiti eksponate, v prostoru dobrepolske hiše pa vgraditi kmečko peč.

• UREDITEV CENTRA VIDMA

Izvajajo se dela gradnje parkirišča. Končana so zemeljska dela, položena je meteorna kanalizacija z lovilcem olj in maščob in povezava te kanalizacije na primarni kanal. Izvaja se tudi premestitev vodovoda skozi središče naselja. Po končanem delu bo potrebno izvesti ustrezne povezave priključkov.

• OGREVANJE VIDMA NA LESNO BIOMASO

V teku je zbiranje ponudb za izdelavo idejnega projekta. Razpisna dokumentacija je poslana šestim ponudnikom.

• DOGRADITEV JAVNE RAZSVETLJAVE

V naselju Videm je urejen oziroma rekonstruiran sistem javne razsvetljave pri Brdavsovi kapelici, kjer je bilo potrebno zaradi rušenja objekta instalacijo javne razsvetljave prestaviti na samostojni drog. V Bruhanji vasi bo narejena nova instalacija in postavljen nov drog na lokaciji ekološkega otoka. Javna razsvetljava se ureja tudi v Kompoljah, dela pa se bodo nadaljevala tudi drugod.

• UREJANJE PROMETNE UREDITVE V ZDENSKI VASI IN KAKO BO S KRIŽIŠČEM V VASI CESTA

Župan je svetnike seznanil, da Direkcija za ceste RS prav zdaj izdeluje projekt prometne ureditve dvojnega križišča v Zdenski vasi. V ta namen bo potrebno odkupiti in porušiti nekaj stavb. Po večletnem prizadevanju, da občina odkupi staro hišo v križišču lokalne in

republiške ceste, je bil pred kratkim z lastnikom Jožetom Perkom dosežen preliminarni dogovor z županom o odkupu. Občinski svet je potrdil, da se hišo odkupi za ceno 3.500.000 tolarjev. V razpravi so nekateri svetniki želeli videti zapisnik sestanka vaše skupnosti, na katerem so se pogovarjali o urejanju prometa v tej vasi, ker je slišati, da vaščani o problemu nimajo enotnega mnenja.

Na predlog enega od svetnikov, da bi se po možnosti istočasno pristopilo tudi k urejanju križišča na Cesti, pa je župan dejal, da je bilo izdelanih več študij, vendar so bile vse zavrnjene, zato zaenkrat ostaja edina rešitev v obstoječih cestnih grbinah, uredili pa bodo odvodnjavanje.

V razpravi o trenutnih delih v občini je bilo predlagano, da občinska uprava določi v svojih poročilih tudi rok izvedbe posameznih del, saj je slišati, da nekatera dela trajajo predolgo, naprimer urejanje kanalizacije v Zdenski vasi.

Občina namerava postaviti manjkajočo prometno signalizacijo na železniških prehodih – Andrejevi križi.

IZVEDEN JE ELEKTRO PRIKLJUČEK NA VODOVOD TISOVEC

Prekopi na asfaltnih površinah bodo asfaltirani spomladi, predhodno bo treba napeljati hišne priključke, ki jih financirajo uporabniki sami, občinski svet pa mora sprejeti odlok o plačilu komunalnega prispevka za sofinanciranje vodovodnega sistema. Odlok o tem je bil na dnevnem redu te seje. Osnova za določitev višine prispevka je Program opremljanja oskrbe z vodo v tem naselju. Investicijska vrednost vodovoda znaša 69.740.527 SIT. Občina zagotavlja sredstva v višini 59.279.449 SITi 85 %, zavezanec pa naj bi zagotovili sredstva v višini 10.461.081 SIT ali 15 %. Po predlogu občine naj bi bila osnova za izračun komunalnega prispevka število zavezanec v naselju. Ker jih je trenutno 21, znaša izračun na enega 498.147 SIT. Po istem predlogu bi morali komunalni prispevek plačati tudi bodoči investitorji v obdobju desetih let od sprejema odloka. Ker si svetniki niso bili enotni v tem, ali naj bi bila osnova za izračun število

zavezancev ali izmera na m², je bila opravljena le razprava, osnutek pa bo v obravnavi na eni od naslednjih sej.

SPREJET JE BIL SKLEP O ZAČETKU PRIPRAVE STRATEGIJE PROSTORSKEGA RAZVOJA OBČINE DOBREPOLJE IN PROSTORSKEGA REDA OBČINE DOBREPOLJE

S tem sklepom se pričnejo aktivnosti za pripravo, izdelavo in sprejem Strategije prostorskega razvoja občine Dobropolje, ki je temeljni, strateški prostorski akt občine, in Prostorskega reda občine Dobropolje, ki je osnovni izvedbeni občinski prostorski akt. Širši prostor občine sedaj urejata Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine ter Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih. Ker pa je bila na državnem nivoju sprejeta Strategija prostorskega razvoja Slovenije s pričetkom veljavnosti 12. 11. 2004, morajo tudi občine v roku treh let sprejeti nove prostorske akte. Rok, do katerega morajo biti sprejeti novi akti in prenehajo veljati stari, je zaenkrat julij 2007. S sprejemom sklepa o začetku priprav obeh osnovnih aktov so podani vsi pogoji za pripravo le teh.

OSTALI SKLEPI

- Sprejeta je bila sprememba vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč v občini. Za leto 2006 se vrednost točke poveča za 3,8 % ali za 0,2 tolarja, kar pomeni povečanje za rast drobnoprodajnih cen v letošnjem letu.

- Ker je občina dolžna zagotoviti komunalno opremljenost v zazidalni coni v Predstrugah, je pridobitev zemljišč za infrastrukturo predpogoj za začetek del. V ta namen ima občina zagotovljenih nekaj sredstev v proračunu. Občinski svet je na osnovi tega soglašal z nakupom treh parcel v izmeri 1082 m²; z lastnikom se je občina predhodno že dogovorila za ceno.

- Zaradi uskladitve Odloka o občinskih cestah z Zakonom o javnih cestah ter Ustavne določbe, ki v določenih primerih spreminja ta zakon, ter zaradi uskladitve določil Zakona o inšpekcijskem nadzoru je občinska uprava pripravila osnutek sprememb Odloka o občinskih cestah. S spremembami je svetnike seznanil občinski inšpektor Cvetko Staniša. Predlog je bil sprejet po skrajšanem postopku.

- Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je zavrnila očitke na račun dela predsednice omenjene ko-

misije in zato zavrnila predlog o razrešitvi predsednice kot neutemeljen. Sklep je potrdila večina svetnikov.

POROČILO OBČINSKEGA INŠPEKTORJA

Občinski inšpektor Cvetko Staniša, ki opravlja 80 % svojega dela v občini Ribnica, 20 % pa v občini Dobropolje, je bil tokrat prvič prisoten na seji Občinskega sveta. Občinske svetnike je seznanil z načinom dela in dosedanjimi postopki. Prva faza njegovega dela v naši občini je bila namenjena seznanitvi z občinskimi akti in dokumentacijo, v drugi fazi se je posvetil specifikam občine in na osnovi tega prišel do zaključka, kateri so največji in najbolj pogosti problemi v občini. Ugotovil je, da kar 56 % pritožb izvira iz naslova Odloka o občinskih cestah, velik problem je tudi uzurpacija javnih površin ter gradnja ograj, zasaditev živih mej itd. v varovalnem pasu cestnih površin. Problematično je urejanje odtokov meteorne vode pa tudi odlaganje odpadkov, puščanje motornih vozil, plačevanje nadomestila za stavbno zemljišče, oskrba s pitno vodo itd.

Po dobljeni prijavi inšpektor občana opozori o prekršku. Če ga stranka ni pripravljena odpraviti, sledi denarna kazen. Hkrati teče še postopek, na podlagi katerega je stranki določen rok, do katerega mora nepravilnost odpraviti. Do sedaj se je 80 % postopkov končalo

pri opozorilih, v 20 % primerih pa so bile izdane odločbe o odpravi nepravilnosti. Od tega je bilo vloženih polovica pritožb.

NEKAJ POBUD, VPRAŠANJ IN PREDLOGOV TER NEKAJ ODGOVOROV IN POJASNIL OBČINSKE UPRAVE IN ŽUPANA

- V Zdenski vasi naj bi bili najdeni sodi. Odgovora na to, kje so zdaj, ni bilo.

- V vasi Cesta novogradnja hiše otežkoča pluzenje.

- V strugi Rašice je še vedno kontejner, prijavo je dobil občinski inšpektor, vendar jo je predal okoljskemu inšpektorju, ki je za to pristojen.

- Svetniki so se strinjali s predlogom, da se dnevni red sej občinskega sveta objavi na internetu, prav tako zapisniki sej.

- Občinska uprava naj pripravi seznam vseh občanov, ki so v domovih za ostarele.

- Vzrok, zakaj še ni sprejet odlok o ustanovitvi Glasbene šole je po pojasnilu župana v tem, ker je naša občina sprejela drugačen osnutek odloka kot soustanoviteljice.

- Dan je bil predlog, da občinska uprava daje polletna poročila o izvrševanju proračuna.

- Pripraviti je treba odlok o plačilu sorazmernega deleža za uporabo stavbnih zemljišč. ♦

PONOVNI POZIV VSEM OBČANOM, ZAVEZANCI ZA PLAČILO NADOMESTILA ZA UPORABO STAVBNIH ZEMLJIŠČ

(imetnikom, lastnikom stanovanjskih hiš, najemnikom stanovanj in lastnikom poslovnih prostorov)

Prosimo vse občane, da v skladu s 14. členom Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč (Ur.l., RS, št. 123/00 in 111/03) **sporočite podatke na Občino Dobropolje vsi, ki ste spreminjali, povečali, kupili ali zgradili stanovanjske, počitniške in poslovne objekte — prostore, oz. kakršnokoli spremembo.**

Podatke sporočite do 29.12.2005, da jih bomo uporabili za ažuriranje evidence objektov v naši občini.

Po drugem odstavku 14. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč morajo zavezanci za plačilo nadomestila prijaviti upravi Občine Dobropolje nastanek obveznosti in vse spremembe, ki vplivajo na odmero nadomestila in sicer v 30 dneh po nastanku.

OBČINA DOBREPOLJE

Občinski praznik je bil praznik kulture – praznik Toneta in Franceta Kralja

6. december, rojstni dan Frana Jakliča, si je občina Dobrepolje izbrala za svoj praznik. Letošnja osrednja prireditev je bila 3. decembra v Jakličevem domu.

Dr. Igor Kranjc, slavnostni govornik in avtor vsebinskega dela multimedijskega središča

Sodobno multimedijsko središče v 1. nadstropju Jakličevega doma, ki ga je oblikoval sin Franceta Kralja arhitekt Zlat Kralj.

M. Steklasa

Ker letošnje leto sovпада s 110-letnico rojstva Franceta Kralja, je bila prireditev posvečena spominu na tega velikega umetnika. Sicer pa imajo Jaklič in brata Kralj marsikaj skupnega. Izhajajo iz istega okolja, bili so sodobniki, brata Kralj sta bila v osnovni šoli Jakličeva učenca, zato je tudi koncept prireditve izhajal iz njihovega skupnega okolja, v katerem sta brata Kralj

našla navdih za svoje umetniško ustvarjanje, Jaklič pa snov za pripovedna dela. Del te prvobitne domačnosti so na odru prikazali člani dramske skupine Scena, ki so zagrli prizor o midsosedskih odnosih v dobrepoljskem narečju, Andreja Novak pa je prebrala odlomek iz Jakličeve povesti Nevesta s Korinja. Del programa sta zapolnila moški pevski zbor Rafko Fabiani in Zagoriški fantje z narodnimi in ljudskimi pesmimi. V drugem delu pa smo lahko prisluhnili krajšemu, a vrhunskemu koncertu sopranistke

Urške Arlič, ki je z odliko diplomirala pri vnukinji Tonea Kralja Ireni Baar, na klavirju jo je spremljal priznani pianist Andraž Hauptman.

Na prireditvi je bil slavnostni govornik dr. Igor Kranjc, ki je s pronicljivostjo velikega poznavalca umetnosti predstavil bogata in raznovrstna umetniška opusa Toneta in Franceta Kralja, umetnikov, ki sta zapustila globoke sledi

v nacionalni kulturi dvajsetega stoletja. Osvetlil je razpon njune umetniške karizme in kronološko prikazal njuno ustvarjalno pot ter ustvarjalne prelome in kontinuiteto ter razkril duhovne in družbene vzgibe, ki so usmerjali njuno delo.

V imenu Ministrstva za kulturo je spregovorila mag. Marjeta Novak Kajzer, direktorica direktorata za umetnost RS. Uvodoma je dejala, da je kot otrok poznala oba umetnika z njunega ljubljanskega doma, kasneje pa je njuno ustvarjalno pot spremljala z veliko naklonjenostjo ljubiteljice umetnosti. Zanimivo je bilo njeno opažanje, da je France Kralj eno tistih imen, ki bo trajno manjkalo na seznamu Prešernovih nagrajenec, kar pa ne more zmanjšati veličine njegovega dela.

Svoj govor ob občinskem prazniku pa je tudi župan Anton Jakopič v celoti namenil Jakliču in bratoma Kralj. Medtem ko je poudaril, kako je Fran Jaklič v svojem obdobju dodobra razgibal Dobrepolje in ga odprl svetu, zato med Dobrepoljci trajno živi njegov vizionarski duh, je dejal, da v delih bratov Kralj živi naša preteklost in sedanjost ter vizionarstvo svetovnega formata. Omenil je večletno prizadevanje Dobrepoljcev, da bi umetnika v našem okolju dobila mesto, ki jima pripada. Povedal je, kako je po dolgem zorenju ideje o njuni razstavi

Pianist Andraž Hauptman in sopranistka Urška Arnič

Marjeta Novak Kajzer z možem, župan Anton Jakopič in dr. Igor Kranjc

Obiskovalci so si po prireditvi ogledali zvočno in slikovno predstavitev življenja in dela bratov Kralj.

prišlo do sodelovanja z dr. Igorjem Kranjcem, hčerko Toneta Kralja Tatjano Kralj in sinom Franceta Kralja arhitektom Zlatom Kraljem. Iz tega sodelovanja se je rodila in ureničnila ideja o sodobnem multimedijem centru, ki naj bi postal del kulturne ponudbe dobrepoljske občine.

O veličini obeh umetnikov se bomo lahko vedno znova prepričali ob vsakem obisku tega modernega dokumentacijskega centra Franceta in Toneta Kralja v prvem nadstropju Jakličevega doma. Ta sodoben kulturni center je nastal ob idejni zasnovi dr. Igorja Kranjca, ki je avtor vsebinskega dela. Prostor je oblikoval arhitekt Zlat Kralj, večmedijsko predstavitev pa je pripravil mag. Sašo Vrabič. Obiskovalci prireditve, ki so

jih v ta kulturni center pospremili zvoki violinskih ceter Veronike Zajec, so si po slovesnem odprtju lahko že ogledali na platnu zvočno in slikovno predstavitev življenja in dela obeh umetnikov.

Skratka, občinski praznik je bil v znamenju izjemnega kulturnega dogodka. Udeležili so se ga številni občani in precejšnje število gostov, med njimi tudi Jakličevi in Kraljevi sorodniki.

Po osrednji kulturni prireditvi so se obiskovalci zbrali v prostorih Društva upokojencev, kjer so si lahko ogledali razstavo slik z letošnjega poletnega slikarskega srečanja v Podgori. Za prijetno vzdušje in domačnost pa so poskrbele članice DPŽ Dobrepolje - Struge in gostilna Pri Zori. ♦

Sopranistka Urška Arnič, operna pevka in vnukinja Toneta Kralja Irena Baar in hčerka Toneta Kralja Tatjana Kralj

S prve, konstitutivne, seje območnega sveta Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije območne enote Ljubljana

Ljubljana, 30.11.2005 – Se je na prvi, konstitutivni, seji sestel območni svet Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije območne enote Ljubljana, na kateri je potrdil mandat 7 novoizvoljenim članom Območnega sveta, izvolil predsednika območnega sveta in njegovega namestnika za novo mandatno obdobje 2005 – 2009.

25.10.2005 se je skladno z zakonom iztekel štiriletni mandat članov območnih svetov Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju Zavod), zato so bile tega dne hkrati z volitvami članov skupščine opravljene tudi volitve članov območnih svetov Zavoda (predstavnikov delodajalcev, aktivnih zavarovancev, invalidov ter upokojencev).

Na seji dne 30.11.2005 je območni svet najprej potrdil mandat 7 novoizvoljenim članom območnega sveta ter nato za predsednico območnega sveta izvolil Tjašo Logar, predstavnico aktivnih zavarovancev, zaposleno na Območni organizaciji Zveze svobodnih sindikatov Slovenije - Zasavja. Za namestnika predsednice območnega sveta je bil izvoljen Karl Destovnik, predstavnik delodajalcev, zaposlen Centrokultura d.o.o.

Ostali člani območnega sveta so:

- Predstavniki delodajalcev:
Edvard Šinkovec
Sergej Zupančič
- Predstavniki aktivnih zavarovancev:
Stanislav Drobnič
- Predstavniki upokojencev:
Dušan Dolinar
- Predstavniki invalidov:
Alojz Ješelnik

Imenovani člani bodo opravljali svojo funkcijo v novem štiriletnem mandatnem obdobje 2005 - 2009. Najpomembnejše naloge območnega sveta po Statutu Zavoda so predvsem:

1. spremljajo izvajanje zdravstvenega zavarovanja na svojem območju;

2. sprejemajo pobude, predloge in pripombe zavarovanih oseb s svojega območja, zlasti tudi kar zadeva pogodbe z izvajalci s strani potrošnika oziroma uporabnika zdravstvenih storitev, in jih posredujejo pristojni službi Zavoda;

3. dajejo predloge in pobude organom upravljanja Zavoda;

4. dajejo pobude za izboljšanje dela pri zdravstvenih zavodih in zasebnih zdravstvenih delavcih, s katerimi je zavod sklenil pogodbe;

5. na predlog direktorja območne enote predlagajo predstavnike zavarovancev v organe upravljanja zdravst-

tvenih zavodov na svojem območju, ki jih imenuje upravni odbor;

6. obravnavajo poslovno poročilo s poročilom o nadzorih opravljenih na območju območne enote, delovni in finančni načrt zavoda in dajejo pobude za izboljšanje njegovega dela;

7. opravljajo druge naloge, ki so določene s splošnimi akti Zavoda.

Glede na sprejeti Strateški razvojni program Zavoda v obdobju 2002 do 2007 bo novoizvoljeni območni svet OE Ljubljana deloval na sprejetih načelih in si prizadeval za ohranitev pravic do zdravstvenih storitev in njihovo postopno širitev skladno z novimi medicinskimi spoznanji in tehnologijo ter materialnimi možnostmi slovenske družbe. Obenem pa si bo prizadeval za večjo osebno in materialno odgovornost zavarovanca za tveganje v zvezi z zdravljenjem poškodb izven dela in delodajalca v zvezi z zdravljenjem poškodb pri delu in poklicnih boleznih. Zavod si bo tudi v bodoče prizadeval za samostojnost upravljanja na področju obveznega zdravstvenega zavarovanja in s tem krepitev vpliva in vloge organov upravljanja Zavoda. Vpliv pri reševanju vprašanj uresničevanja pravic bo razširil in decentraliziral z večjo vlogo območnih svetov pri sprejemanju odločitev o razvojnih vprašanjih zdravstvenega varstva. Vloga območnih svetov je še zlasti pomembna, saj so določeni izzivi znotraj območnih enot specifični in jih velja temu primerno razreševati znotraj območnih enot - zato se zavod zavzema, da se v naslednjem obdobju upravljanje obveznega zdravstvenega zavarovanja še v večji meri približa konkretnim okoljem in potrebam ljudi v regiji.

**ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO
ZAVAROVANJE SLOVENIJE**
Območna enota Ljubljana

MISEL

*Sreča je skladnost
naših misli, besed in
dejanj.*

(Mahatma Gandhi)

Razvojni programi podeželja znotraj skupne kmetijske politike EU

Skupna kmetijska politika EU ureja skupni trg s kmetijskimi proizvodi. Delimo jo na področje Skupnih tržnih ureitev (steber I, to so tako imenovana neposredna plačila in tržne podpore) in na področje Razvoja podeželja (steber II).

Za t.i. steber I mora Slovenija za naslednje programsko obdobje 2007-2013 uvesti reformo skupne kmetijske politike na področju neposrednih plačil, medtem ko je potrebno za steber II pripraviti nacionalni program razvoja podeželja, ravno tako za obdobje 2007-2013.

Na regionalnem nivoju je za isto obdobje potrebno pripraviti regionalne razvojne programe podeželja. Nekatere občine so se v preteklosti že medsebojno povezale s tematskimi programi – kot je npr. program Po poteh dediščine od Idrije do Kolpe, ki ga je sedaj potrebno po navodilih MKGP uskladiti in nadgraditi v regionalni razvojni program podeželja za obdobje 2007-2013 v skladu z Uredbo Sveta o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP).

Do junija 2006 bo potrebno regionalne razvojne programe podeželja oddati na Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Ti programi morajo vsebovati vsebine oz. projekte, ki se bodo izvajali na določenem območju v naslednjih sedmih letih tako na regionalnem, lokalnem kot fizičnem nivoju. Projektov, ki v programu ne bodo uvedeni, ne bo mogoče prijavljati na razpisana sredstva Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja za omenjeno obdobje. Program bo možno na določeno obdobje tudi dopolnjevati.

Vsebine, ki jih bo program zajemal, se bodo osredotočale na t.i. osi ter njihove ukrepe:

- OS 1: Izboljšanje konkurenčnosti kmetijstva in gozdarstva.
- OS 2: Okolje in upravljanje zemljišč – novost v okviru te osi bodo v okviru trajnostne rabe kmetijskih zemljišč nadomestila za območja Nature 2000, v

okviru trajnostne rabe gozdarskih površin pa bodo v celoti novi ukrepi: prvo vzpostavitev kmetijsko – gozdarskih sistemov na kmetijskih zemljiščih, plačila za območja Natura 2000, gozdarsko okoljska plačila, obnova potenciala gozdarske proizvodnje in uvedba preventivnih ukrepov, podpore za neproizvodne naložbe.

• OS 3: Izboljšanje kakovosti življenja na podeželju in ekonomska diverzifikacija – v okviru te osi bodo upravičenci do kandidiranja na sredstva tudi novo ustanovljena mikropodjetja, ki niso vezana na kmetijstvo in bodo zagotavljala do 5 zaposlenih.

• OS 4: LEADER – novo področje, v okviru katerega bo potrebno organizirati javno-zasebno partnerstvo s statusom lokalne akcijske skupine, ki bo odgovorna za koriščenje sredstev iz omenjenega sklada in za uresničevanje v programu definiranih vsebin.

Do junija 2006 se bodo v okviru priprav izdelave regionalnega razvojnega programa podeželja organizirale delavnice na območju občin Logatec, Cerknica, Bloke, Loška dolina, Loški Potok, Sodražica, Velike Lašče, Dobrepolje, Ribnica, Kočevje, Kostel in Osilnica, katerih namen bo pridobivati vsebine, ki se bodo vključile v omenjeni program.

Vse zainteresirane, tako posameznike kot institucije iz tega območja vabimo, da izrazijo svoj interes in pripravljenost za sodelovanju že pri samem načrtovanju aktivnosti in definiranju vsebin.

Prosimo, da svoj interes sporočite na Zavod PO-PPD Od Idrije do Kolpe, Škrabčev trg 40, 1310 Ribnica, e-mail: heritageik@siol.net, tel. 01 8369 330, 041 332 406 – Alenka Henigman. ♦

MISEL

*Kdor o sreči samo sanja,
naj se nikar ne jezi, če jo
je prespal.*

(Ernest Deutsch)

Pozdravljeni, dragi prijatelji!

Za DS Scena **Vesna Hrovat**

V teh božično - novoletnih praznikih in toplih ognjiščih imamo gotovo vsi kar nekaj razlogov za veselje in dobro voljo. Kamenček v tem prazničnem mozaiku vam želimo dodati tudi člani Dramske skupine Scena. Zopet smo pričeli z delom in željo, da postanemo nastopajoči in vi naši gledalci. Ko obkrožena z idilo veselega decembra, pišem te vrstice, smo mi že v intenzivnih pripravah na prvo predstavo. Za razliko od tega pa boste vi brali taisti članek že po preteku prvih dveh predstav. Ampak ne skrbite. Ponujamo vam tudi nov datum, tako da ste/boste lahko Božično legendo spremljali kar dve leti - v decembru 2005 in januarju 2006.

Nekoliko spremenjena, predvsem pa na novo okrepljena zasedba vam bo predstavila dogodke v Betlehemu, leta 0 in dan potem. Na tem mestu naj pohvalim resnost in angažiranost celotne ekipe, ker smo to predstavo pripravili skoraj v rekordnem času. Avtor teksta – Zorko Simčič je napisal delo, ki je postavljeno v čas daleč nazaj, hkrati pa je aktualno tudi dandanes. Ali se s tem strinjate ali ne, lahko preverite tudi sami.

Če ste zamudili prvi dve predstavi igre **Leta nič, en dan potem oz. Božično legendo, 20. ali 22. decembra 2005 ob 19. uri**, vas vabim, da si ogledate tretjo. **Leta bo v soboto, 7. januarja 2006, ob 20. uri**, v Jakličevem domu na Vidmu.

Veseli bomo vaše družbe!

DRAMSKA SKUPINA SCENA ŽELI VSEM SVOJIM OBISKOVALCEM IN TUDI VSEM OSTALIM POLNO DOŽIVETE BOŽIČNO – NOVOLETNE PRAZNIKE. PRIHAJAJOČE LETO 2006 PA NAJ VAM NAKLONI SPOZNATI PRAVE LJUDI, STORITI PRAVE REČI, UBRATI PRAVE POTI TER V SEBI IN DRUGIH NAJTI LE DOBRE STVARI!

Bog ima moč, da nam podari svoj dar, mi pa moramo imeti moč, da ga sprejmemo.

R. Tagore

Kulturno društvo Dobropolje

Vokalni sekstet Komplet

vas 6. 1. 2006, ob 19. uri

vabi na koncert z naslovom

Nepričakovani dar

v cerkvi sv. Križa na Vidmu.

Vabljeni na večer duhovne glasbe, lepih misli ter prijetnega vzdušja.

Obenem vam pevke Vokalnega seksteta Komplet voščimo blagoslovljen božič, v prihajajočem novem letu pa obilo veselja, notranjega miru ter izpolnjenih želja.

MISEL

Za srečo je bolje, če ne govoriš o njej in če jo ohraniš zase. Preveč krhka je in vsaka najmanjša stvar jo lahko stre.

(Simone Berteaut)

Letni koncert Moškega pevskega zbora Struge

Bila je sobota, šestindvajsetega novembra. Že prejšnji večer ter ponoči je snežilo in sobotno jutro nam je prineslo prvi »pravi sneg«. Idilična podoba, če odmislimo odmetavanje snega in težke vozne razmere, so v Struško dolino vdihnile nekaj prazničnega. Pa ne samo sneg, razobešeni plakati so že nekaj časa razglašali, da bo sobotni večer nekaj posebnega. Moški pevski zbor Struge bo namreč imel svoj letni koncert, poleg tega pa je v goste povabil še silno priljubljenega glasbenega gosta Adija Smolarja. Zadnja dva dni se je v Strugah govorilo samo še o tem in mimoidoči so si v soboto odzdravljali kar s: »Se vidimo zvečer.«

Moški pevski zbor Struge

Andrej Debeljak

Do večera je sneg prešel v dež, a tudi ta ni odvrnil vseh, ki so že ob pol sedmih iz vseh strani prihajali k struški šoli, da ne bi zamudili napovedanega slušnega gurmanstva. Ob sedmih zvečer, ko se je koncert pričel, jih je bilo že prek dvesto. Avla ni bila tako polna še ob nobeni proslavi. Čeprav se je šušljalo, da menda zaradi snega Adija ne bo, se nihče od prišlekov ni premislil.

In potem se je začelo. Ugasnile so luči in na oder, ki je bil za to priložnost prvič oblečen v nove kulisne zavese, je v novih oblekah slavnostno stopil Moški pevski zbor Struge. Vse prisotne je glasno pozdravil s pozdravnim napevom Pozdrav. Dekle, fantje in moške v zboru so že po njem prejeli bučen aplavz. »Nove obleke moškega zbora, njegov nov umetniški vodja, nov repertoar, glasbe-

Sekstet Komplet

ne gostje sekstet Komplet, ki so v zboru v zadnjem trenutku priskočile na pomoč, ker napovedani Adi Smolar zaradi vremenskih razmer ni uspel priti do Strug, in morda še kaj, nam obljublajo, da se nocoj nismo zastoj zbrali tukaj ...«, je s svojim nagovorom pričela vsako leto boljša in bolj duhovita povezovalka programa Karmen Perko. Napovedala je pesmi prvega sklopa, ki se je pričel s pesmijo domačina Antona Rusa, sicer tudi člana zbora: Podoknica. Anton je za njo napisal tudi galsbo. Za njo so sledile še poskočna Vinček, oj vinček moj, Pastirica, gasilska himna Naša pesem ter Hišica draga domača.

Po odpetem prvem sklopu je Karmen zbor poslala na krajši odmor, da se nadiha in spočije glasove, na oder pa povabila deklinški sekstet Komplet, ki je, potem ko je Adi odpovedal prihod v Struge, v zadnjem trenutku rešil zbor pred neljubo situacijo. Že po prvem njihovem intermezzu, pa tudi po drugem in tistem v druženju po koncertu, je bilo iz navdušenja poslušalcev jasno vidno, da so punce s svojim programom, nastopom ter kontrastom moškemu zboru popolnoma dostojno zamenjale napovedanega Smolarja. Moški zbor je nato odpel še dva sklopa pesmi: od primorskih, gorenjskih, prekmurskih narodnih, zimzelenih spomenikov slovenstvu, kot sta Aljažev Triglav ter Jenkova Pobratimija,

do nabožne Večerni zvon in drugih. Svoj načrtovani nastop je zaključil s planinsko, a ga nepojenjujoči aplavz na koncu ni pustil z odra. Zato je zapel še dve pesmi: struško himno, Domači dolini, ki je tudi prišla izpod peresa Antona Rusa, ter Angelček varuh moj. Z njim se je na najlepši možni način poslovil od navdušenega občinstva.

»Ja, kaj naj rečem?! Pravijo, da vsaka težka stvar traja predolgo in vsaka lepa prehitro mine. Verjetno si tudi vi želite, da bi koncert še trajal, a stara modrost pravi, da je umetnost v tem, da končaš pravi trenutek. Upam, da nam bo v tem pričakovanju moški zbor prihodnje leto spet pripravil koncert, v goste pa spet pripeljal kakšnega zanimivega glasbenega gosta in nasploh razvajal naša ušesa«, je z zahvalo ter vabilom, da se občinstvo še ne razide, ampak vsi še malo ostanejo v ozadju avle, kjer je zbor pri skrbel nekaj rujne kapljice, da bi v družabnem duhu in dobri volji, ob kozarčku ali dveh še vsi skupaj kakšno zapeli, po uri in pol, enako kakor je začela, v izvrstnem slogu končala Karmen.

In potem se je končalo. Moški zbor je slavnostno odkorakal z odra, odkorakal je sekstet Komplet, spet so se nazaj prižgale luči. Z vidnim zadovoljstvom na obrazih so se v ozadju avle s kozarci v rokah gnetli poslušalci, se muzali in odobravoče prikimavali obema izvajalcema, ki sta jim ob druženju potem morala zapeti še nekaj pesmi.

Bila je sobota, šestindvajsetega novembra. Za njo je prišla nedelja in v Strugah je bilo vse enako kakor dan poprej: zapadli sneg je Struško dolino še vedno oblačil v zimsko idilo; še vedno je padal dež; razobešeni plakati so še vedno razglašali, da je večer prej, moški zbor pripravil svoj letni koncert in nanj povabil Adija Smolarja; še vedno se je govorilo le o tem. Samo tisti, ki smo bili na koncertu, nismo bili več enaki. Vsak za biser sobotnega večera bogatejši, je z vso potrebno častjo in hvalo zboru in sekstetu, še vedno zatopljen v vtise iz koncerta, mimoidočim odzdravljaj z: »Nasvidenje prihodnje leto:« ♦

Urejena domačija 2005 v znamenju 10-letnice TD Dobropolje

26. novembra je Turistično društvo Dobropolje končalo letošnje akcijo Urejena domačija 2005 z zaključno prireditvijo in koncertom ansambla Bobri.

M. Steklasa

Razpis je v letošnjem letu določal ocenjevanje balkonov in teras. Ocenjevalna komisija na svojem ogledu v mesecu juliju iskala poleg lepote in urejenosti tudi izvirnost, pomembno vodilo sta ji bila tudi ljubezen in trud, ki ga občani vlagajo v urejenost svojega okolja. Izmed precejšnjega števila lepo urejenih balkonov se je komisija odločila za naslednja priznanja:

1. mesto: **družina Pugelj**, Videm
2. mesto: **Glač, Čeklanovič**, Cesta
3. mesto: **Olga Nose**, Tisovec

Izven konkurence je komisija fotografirala in razstavila tudi nekaj zanimivosti in dobrih zamisli, ki jih je opazila na svojem ogledu. Med drugim je bila razstavljena tudi ena od nazadnje obnovljenih kapelic iz Kompolj. Pomemben del razstave v predverju dvorane Jakličevega doma so predstavljali portali. Komisija je ugotovila, da veliko ljudi ceni ta del arhitekturne dediščine, zato jih je še veliko ohranjenih in lepo obnovljenih.

Na prireditvi pa so bila podeljena tudi naslednja priznanja ob zaključni akciji Turistični spominek Dobropolja:

1. mesto: **Alojz Erčulj**
za spominek raglja
2. mesto: **Bojan Bukovec**
za spominek petelin
3. mesto: **Marjan Alojz Sever**
s Škofljice za spominek vejniki

Drugi del prireditve je bil namenjen 10-letnici Turističnega društva Dobropolje. Osrednji govornik predsednik društva Janez Pavlin je spomnil na ustanovitev in začetek delovanja društva, poudaril pomen turizma na splošno in na lokalni ravni. Naštel je akcije društva v desetletnem obdobju njenega obstoja in prizadevanje članov, da pripomorejo k prepoznavnosti občine in da z različni

dejavnostmi in prireditvami privabijo čim več obiskovalcev. Župan pa je v svojem govoru poudaril, da hitri premiki na področju turizma niso mogoči, kljub temu pa je delovanje TD Dobropolje prisotno in opazno in če naštejemo vse njegove akcije v desetih letih, jih niti ni bilo malo. Še bolj pa bi ta dejavnost lahko zaživela, če bi se vanjo aktivno vključili tudi gostinci.

Ledino je v prvih letih na področju turizma v občini oral prvi predsednik društva in organizator odmevnih dejavnosti in prireditev **Stane Škulj**, zato mu je ob desetletnici društvo podelilo posebno priznanje in zahvalo. Priznanja pa so dobili tudi drugi člani za večletno delo v društvu: **Jelka Samec, Janez Pavlin, Marija Kramžar, Igor Ahačevčič, Anton Jakopič, Marija Žnidaršič, Bojan Bukovec, Anka Hočevar, Zalka Jeršin, Dušica Hočevar, Ivan Grandovec, Tone Steklasa, Mihaela Steklasa, Alojz Štrubelj, Lado Gačnik**. Društvo je podelilo tudi priznanja za sodelovanje **Anki Novak, Občini Dobropolje, DPŽ Dobropolje - Struge, OŠ Dobropolje in PŠ in vrtcu Kompolje**.

Ob jubileju je društvo podelilo dve dodatni priznanji za vrtova, ki izstopata po urejenosti in domiselni ter raznovrstni zasaditvi, hkrati pa pričata o trudu in občutku za lepoto, ki ga imajo last-

niki. Priznanji sta dobili **družini Nose** iz Predstrug in **Prijatelj** iz Podpeči.

Po končani prireditvi, ki jo je veselo popestril in zaključil ansambel Bobri, so bili obiskovalci povabljeni na razstavo projekta »Vse o fižolu«, ki so ga pripravili učenci in mentorice podružnične šole in vrtca Kompolje. Članice DPŽ Dobropolje - Struge pa so pripravile okusne jedi iz fižola za ogled in pokušino. Marsikatera obiskovalka pa je bila vesela zajetne brošure receptov fižolovih jedi, ki so jih zbrali otroci in mentorice.

Martina in Aleš Pugelj sta prejela 1. nagrado za urejenost balkona

Jožica in Anton Cimerman sta dobila drugo nagrado za urejen balkon

Nikolina Čeklanovič in Robert Glač sta se uvrstila na tretje mesto.

Bojan Bukovec je bil dobitnik druge nagrade za spominek.

Alojz Erčulj je bil dobitnik prve nagrade za spominek, priznanje je prevzela njegova žena Darja.

Alojz Sever s Škofljice je dobil tretjo nagrado za spominek

Prvi predsednik Turističnega društva Dobropolje Stane Škulj je dobil posebno priznanje za 8-letno vodenje društva.

Cirila Nose Prejema nagrado za najlepši vrt.

Vinko Prijatelj je prejel nagrado za lepo urejen vrt.

Povzetek govora predsednika TD Dobropolje Janeza Pavlina na prireditvi

UREJENA DOMAČIJA 2005

Turistično društvo Dobropolje je nastalo na osnovi vse večje zavesti o nujnosti promocije kraja, v katerem živimo.

Promocija, ki so jo imeli v mislih ustanovitelji društva leta 1995, je bila tiste vrste, ki krasi že več krajev po Sloveniji in krepki zavest prebivalcev Dobropoljske doline v smislu turističnega razvoja in kjer pri tem sodeluje celotna občina. Deluje na prostovoljni osnovi. Ukvarja se predvsem z razvojem turizma v občini.

Je dejavno društvo, ki se lahko pohvali s številnimi uspešno izvedenimi nalogaми, delavnicami, projekti.

Navajamo le nekatere, najbolj značilne naloge in projekte:

»Urejena domačija«, »Pod kozolcem«, »Ko zbrani gremo vsi skozi vas« (srečanje ljudskih pevcev in godcev), »Igre brez meja« v Torinu, »Rastoča knjiga«, »Dobropoljski podobnjaki« velikonočne delavni-

ce in velikonočne razstave, oldtimer-ji, turistični spominek ...

Osnovni namen Turističnega društva Dobropolje je skrb za urejeno okolico v vasi in za urejevanje turistične infrastrukture, kamor spadajo kašipoti, oglasne table, označbe turistično pomembnih točk ter izdajati turistično literaturo: razglednice, brošure, prospekte.

Turistično društvo Dobropolje ima namen sodelovati z vsemi društvi, ki delujejo v občini Dobropolje, in sodelovati pri pripravi ter izvedbi prireditev v občini. Prav tako želi sodelovati z vsemi društvi, ki se ukvarjajo s promocijo turizma v ožji in širši sosesčini. Naše društvo si v občini želi sodelovati s prizadevnimi posamezniki, ki bi želeli prodajati svoje izdelke, katere bi lahko uporabili kot turistično primerne artikle. Prav tako je društvo pripravljeno podpreti vsako zasebno iniciativo, ki bi pomenila vzpostavljanje turističnih zmogljivosti v občini in jih kot take vključiti v nameravano oblikovanje turističnih poti po občini Dobropolje za organizirane skupine in posamične turisti.

Vemo, da le s sodelovanjem občanov lahko dosežemo začrtane cilje posameznikov in vasi, zato bomo v bodoče poskušali to še poglobiti.

Naravne lepote oplemenitene z bogato zgodovino so še vedno neizkoriščeni kapital teh krajev.

Iskreno lep, miren in blagoslovljen božič ... pa ljubeče naj usoda tke vam dneve v novem letu ... skrbno trenutke naj izbira, previdno pota naj ubira ... da vam lepo bo v naslednjem letu.

*Turistično društvo
Dobropolje*

SPONZORJI PRIREDITVE UREJENA DOMAČIJA 2005:

Občina Dobropolje
Semenarna Ljubljana, Vrtni center
Kalia, Dunajska cesta 242
Foto studio Travnik Grosuplje
Pekarna Blatnik, Videm-Dobropolje
Trgovina Tuš, Videm

Posebna zahvala za sodelovanje in pomoč Boštjanu Grandovcu, OŠ Dobropolje, PŠ Kompolje, DPŽ Dobropolje — Struge in Društvu upokojenecv

V desetih letih smo se že veliko naučili, veliko pa se bomo še morali. Razširiti in popestriti bomo morali ponudbo tako recimo v kulinariki kot tudi ostalo turistično ponudbo.

Zavedamo se, da vsem nikoli ne bomo mogli povsem ustreči. S pestro ponudbo in gostoljubnostjo se poskušamo vsaj delno približati njihovim potrebam in zahtevam. Upamo, da nam bo uspelo in da se bomo lahko skupaj z zadovoljnimi gosti veselili naših uspehov in si na koncu rekli: splačalo in obrestovalo se je. Nekaj od tega se že uresničuje, saj se gostje zadovoljni vračajo k nam, s sabo pa pripeljejo vedno nove prijatelje, znance ...

Prijazni ljudje, dobrepoljska kulinarika in zelena pokrajina kar vabijo obiskovalce in izletnike, da v občini preživijo čudovit dan, obogaten z naravnimi danostmi, kulturnimi znamenitostmi in svežino, ki jih bo napolnila za nadaljnje dni.

Ob 10 - letnici Turističnega društva Dobropolje se zahvalim vsem članom in članicam za aktivno in požrtvovalno delo v društvu, še posebej pa prvemu predsedniku društva g. Stanetu Škulju. Zahvala je namenjena tudi vsem ostalim posameznikom in društvom, ki ste kakor koli pomagali pri uspešnem delovanju društva. Iskrena hvala.

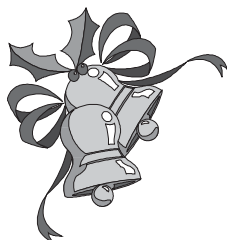
Koledar prireditev 2006

Ker želimo tudi za leto 2006 pripraviti koledar prireditev v občini Dobropolje, ki je postal nepogrešljiv, vas prosimo za vaše sodelovanje.

Koledar prireditev je informativne in tudi promocijske narave, predvsem pa predstavlja pregled kulturnih, družabnih in drugih prireditev, zato naprošamo vse organizatorje, ki načrtujejo v letu 2006 izvesti kakršno koli prireditev, da čim prej posredujejo napoved svojih prireditev na naslov: **Turistično društvo Dobropolje, Videm 35, 1312 Videm-Dobropolje.**

Hvala za sodelovanje!

predsednik Janez Pavlin

Turistično društvo Podgora
vam želi
vesele praznike ter srečno, uspešno,
zdravja polnoter nadvse turistično
leto 2006. Bodite z nami tudi
v naslednjem letu.
Srečno!

TURISTIČNO DRUŠTVO PODGORA

Podgora 28
1312 Videm Dobropolje

vas
v sodelovanju s
PLANINSKIM DRUŠTVOM DOBREPOLJE
vabi

v nedeljo, 25. decembra 2005,
na tradicionalni, letos že

12. POHOD Z BAKLAMI NA PREDVEČER DNEVA SAMOSTOJNOSTI,

s katerim bomo proslavili
BOŽIČNI DAN in **DAN SAMOSTOJNOSTI**
naše države.

Cilj pohoda je Kamen vrh.

PROGRAM POHODA:

Osrednje zbirno mesto za pohod bo v vasi Podgora, kjer si bo lahko vsak pohodnik kupil baklo in topel napitek. Odhod na Kamen vrh bo skupaj z vodiči ob 18. uri. Pohod do vrha bo trajal približno uro zmerne hoje.

Izhodišča za pohod so še iz vasi: Podpeč, Predstruge in Ponikve, vendar brez vodičev. Odhod iz vseh lokacij je ob 18. uri.

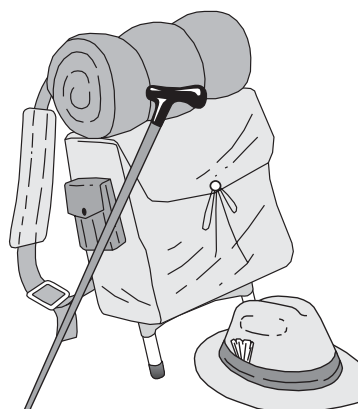
Na Kamen vrhu nas bodo pričakali gostoljubni člani Planinskega društva Dobropolje s toplimi napitki. Ob 20. uri je predviden odhod nazaj v dolino.

Za vse, ki bi se radi družili, bomo pripravili družabno srečanje v koči pri Koritu, približno deset minut hoje od zbirnega mesta, kjer vam bomo ponudili klobase, pijačo in ples.

Za dodatne informacije pokličite na številko **786 70 76** ali **031 661 704** – Alojza Strnad.

Pridružite se nam!

Turistično društvo Podgora
in
Planinsko društvo Dobropolje

Odprtje bivalne enote v Mengšu

Bivalna enota v Mengšu

M. Steklasa

Zavod PRIZMA Ponikve je posebni socialno varstveni zavod, namenjen institucionalnemu varstvu odraslih telesnih invalidov in oseb s kombiniranimi motnjami. Zavod deluje v izredno slabih prostorskih pogojih in je že vrsto let na seznamu nujno potrebnih investicij Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve. Ker nima ustreznih pogojev za obravnavo telesnih invalidov, je prisiljen sprejemati tudi stanovalce z drugimi duševnimi in telesnimi težavami in obolenji.

Kot je povedal direktor Bojan Stante so se skladno z usmeritvami Nacionalnega programa socialnega varstva in vizijo razvoja Zavoda PRIZMA Ponikve odločili za ustanovitev šestih dislociranih bi-

valnih enot, v katerih naj bi prebivali predvsem tisti stanovalci, ki ne potrebujejo stalne nege oziroma jim njihovo zdravstveno stanje dopušča samostojnejšo obliko bivanja. Kvaliteta življenja v bivalnih enotah je v tem, da stanovalci lahko oblikujejo svoje vsakodnevno bivanje skladno s svojimi potrebami in željami.

Prvo bivalno enoto je zavod odprl 20. oktobra v Mengšu, kamor se je preselilo enajst stanovalcev, ki so se predhodno usposabljali za samostojno življenje. Po lepem kulturnem programu, ki so ga pripravili in izvedli stanovalci sami, je Alenka Jeraj, poslanka Državnega zbora RS prerezala trak, ki je simboliziral vez med zavodom in stanovalci, direktor Bojan Stante pa je v svoji izjavi poudaril,

da je bilo za zavod odprtje bivalne enote izredno pomemben dosežek, saj je več kot dvajsetih letih prizadevanj za sanacijo nemogočih bivalnih in delovnih pogojev prvih enajst stanovalcev zaživelo v prijetnih in za življenje dostojnih prostorih.

Med kulturnim programom

Učenje za podjetništvo

Stane Škulj

V letu, ki se izteka, sem pod tem naslovom želel vzpodbuditi različne strukture življa v kraju o še kako pomembnem pojmu in to je podjetništvo.

Kot sem že v začetku leta ugotavljal, šola kot učiteljica in delno tudi vzgojiteljica mladih na tem področju ne vidi posebne perspektive.

Tistih nekaj podjetnikov, ki resnično nekaj pomenijo v občini, pa imajo, kot jih poznam, gotovo veliko dnevnega dela in se o kakšnem vzpodbujanju preko občinskih medijev niti nimajo časa ukvarjati.

In postavi se vprašanje, kdo pa sploh naj bi se s tem ukvarjal in navduševal občane za podjetništvo?

Ali nismo vsi na nek način odgovorni za to poslanstvo od staršev, učiteljev, politikov, delodajalcev in ...

Vseeno pa sem prek nagradnih vprašanj in odgovorov nanje začutil neko zadovoljstvo, da se le premika.

Na četrto nagradno vprašanje, kako se drugače imenuje zastavna pravica na nepremičninah, smo prejeli dva pravilna odgovora in to je HIPOTEKA

1. nagrada STOL prejme
JOŽE BREZNIK, ČETEŽ PRI STUGAH 14

2. nagrada PRUČKA prejme
PRIMOŽ POLZELNIK, PREDSTRUGE 85

3. nagrada MAJICA prejme
TANJA ŠTRUBELJ, Videm

Nagrajencem čestitam.

Nagrade se dvignejo v salonu pohoštva
v STOLARNI DOBREPOLJE

Na prireditvi, ki jo bo imela STOLARNA v januarju 2006, pa bomo vse, ki ste oddali pravilne odgovore, ponovno žrebali in podelili 3 bogate nagrade.

Vsem želim srečno in uspešno novo leto in veliko podjetniških podvigov.

S prerezom traku je bila simbolično odprta prva bivalna enota

Piše: **Zdravko Marič**, dr.med.

Svet prava kot sveta krava?

Preden sploh začnem, se najprej opravičujem pravnikom, ker se vtikam v njihovo področje, pa tudi vsem bralcem, ki se morda ne strinjajo z mojim razmišljanjem. Vendar moram zadnje čase tudi sam velikokrat razmišljati kot pravnik, ne zgolj kot zdravnik, zato članka ne smete razumeti kot kritike prava in njegovih načel. Po mojem laičnem mišljenju je pravo tista znanost ali stroka, ki presoja, tehta, razlaga, sprejema ali zavrača argumente za neko dejstvo oziroma dejanje, ali proti njemu. Največji čar prava je dejstvo, da mora velikokrat presoditi nekomu v korist, drugemu v škodo. Pri določenem sporu je torej treba nekomu dati prav. In glede na dejstvo, da ljudje razmišljamo v stilu »jaz imam prav, on pa ne«, ima pravo vedno večjo vlogo, saj trend egoizma narašča na vseh področjih. Z naraščanjem življenjskega tempa se množijo in večajo pore našega življenja in ker se pravo zajeda v prav vse pore le-tega, lahko rečemo, da pravna načela velikokrat krojijo našo usodo. Kaj pa ima s tem opraviti sveta krava? Izraz ni povzet samo zato, ker se rima z besedo pravo, ampak iz primerjalnega razloga. Sveta krava po mojem znanju verske zgodovine predstavlja neko božjo podobo, zato jo je bilo treba po božje častiti. Če sveta krava sprejme neko odločitev, ki se večini ljudi zdi čudna in skregana s človeško logiko, obvelja ta odločitev kot edina pravilna samo zato, ker jo je sprejela sveta krava. Pa vendar; ali je to prav? Konec koncev je sveto kravo za božanstvo imenoval človek; kako se potem lahko ona postavi nad človeško voljo? Pravega Boga pa ni naredil človek, ampak obratno, zato naša izprijena načela na srečo ne morejo vplivati na njegove odločitve. Vemo, da tudi načela prava kreira človek, kar vsekakor pomeni, da je vsaka sodba vsaj posredno sodba po meri človeka in ne sodba zgolj po meri objektivnih argumentov. Spoštujemo pravo, ki se načeloma trudi dosegaati pošteno in nevtralnno stališče, vendar ne glejmo nanj kot na sveto kravo, ki bi se postavila nad naše medčloveške odnose. Življenje, zdravje, medčloveški odnosi, etična načela, strah, skrb, bolečina, obup, stiska, tesnoba ...; neskončno je takih izrazov, ki so sestavni del našega bivanja na tem planetu in problemi, ki jih ti izrazi ponazarjajo se ne dajo reševati na podla-

gi suhoparnih predpisov, zakonov, sklepov in ne vem česa še. Število predpisov in zakonov narašča hitro, število in stopnja človeških stisk pa vsaj dvakrat hitreje. Nove in nove stiske se torej ne morejo reševati z novimi in novimi predpisi, saj na tak način pridemo do vedno bolj bizarnih situacij, ki jih bom poskušal predstaviti v treh telefonskih pogovorih s spremljajočimi dogodki, ki se nanašajo na zdravstvo in ki so izmišljeni:

V prvem pogovoru pokliče pacient Tone, ki ima probleme s sivo mreno v očesno specialistično ambulanto, da bi se naročil na operacijo: »Dober dan, Tone Varl iz Bučočevca tukaj. Jaz sem hotel kupiti očala, pa so rekli, da naj grem najprej na operacijo za sivo mreno, potem pa naj pridem nazaj. Kdaj bi jaz lahko pri vas to operiral, naslednji mesec bi že rad nova očala, saj imajo akcijo okvirjev samo do konca januarja.« »Gospod, dobili ste ambulanto za retinopatije, pri nas ne naročamo, pokličite prosim na številko 532-4317 interno 31.« »Joj, gospa, ne morem še enkrat klicati, saj sem trenutno na malici v delavski menzi in mi je delovodja Moškrič posodil mobilni telefon. Dajte me prosim kar vi prevezati, da se naročim na operacijo. Če zamudim nazaj na delo, me vržejo iz službe, dajte razumet gospa.« »Žal ni moje delo, da prevezujem telefone, vaši službeni problemi pa tudi niso moja stvar. Po sklepu odbora za stike s pacienti se naročanje izvaja izključno preko številke 532-4317 interna 31.« »Pa gospa, nimam niti nič za pisati, moram še na WC, šef že rabi telefon, prosim, halo, se slišiva?« »Žal več ne, na svidenje.« Samo še `tu, tu, tu` je bilo slišati v slušalko. To je bil prvi hladni tuš za našega Toneta, ki je želel samo nova očala, predvsem zato, da bi lahko bral berilo pri sveti maši. Zelo malokrat je bil pri zdravniku, pa še to nazadnje pred petimi leti. Čez dva tedna se je odločil še enkrat v miru poklicati in sicer na tisto pravo številko. Oglasila se mu je telefonska tajnica in takole je bilo slišati: »Pozdravljeni, dobili ste Center za naročanje na operacije Področne klinike specialističnih strok Ljubljana. Če se želite naročiti na operacijo s področja kardiologije, pritisnite št. 1, če s področja oftalmologije št. 2, za področje respiratornega in endokrinega sistema pa št. 3.« »Halo, gospa Centralna; To-

ne tukaj, kaj to moram pritisniti, katero številko za mreno, katero področje je to, jaz vas nič ne razumem!« »Halo, there is a Medical centre for operation order...« »Tu, tu, tu...« je naredilo, to pot je zvezo prekinil Tone. Dovolj je imel naročanja in pogovora z nekom, ki ga sploh ne poslušajo. Ni mu preostalo drugega, kot da je šel v domačo ambulanto in prosil, da ga kar od tam naročijo na operacijo. To so mu tudi naredili in izvedel je, da bo operiran čez tri mesece. Ko je na debelo pogledal, kako to, da šele čez tri mesece, so mu rekli, da je lahko srečen in da bi v normalnih okoliščinah bil na vrsti šele čez eno leto in pol. Za tako kratek rok se lahko zahvali ministru. Popust za okvirje je pač šel mimo, berilo pri sveti maši je bral njegov sin, trije meseci so hitro minili in približal se je zadnji teden pred operacijo. Tone je imel že vse predoperativne preiskave za sabo, tudi napotnico, a zgodilo se je, da se je en teden pred operacijo prehladil in se je odločil, da bo kar v bolnišnici. Naslednji teden je bil operiran, vse je v redu prestal, hitro je okreval in ker je bil ravno konec meseca, je šel v ambulanto po bolniške liste. Ampak zapletlo se je pri datumu. Zdravnik je lahko kot prvi dan upošteval dan operacije, saj Tone ni nič javil, da je prehladen in da bo v bolniškem staležu že en teden pred operacijo. Bolniška se lahko odpre največ za tri dni nazaj, sporočena pa mora biti takoj. Tako sta se z zdravnikom dogovorila, da naj za manjkajoče dneve koristi letni dopust. Tone je poklical šefa Moškriča in prisluhnimo, kaj sta se pogovarjala: »Halo, šef? Tone tukaj. Grevna na pivo?« »Ne morem, jaz nisem v bolnišnici. Kaj me rabiš, povej, nimam veliko časa.« »Aja, oprusti. Hotel sem samo reči, da mi od desetega do petnajstega piši dopust, ne bolniške, ker lahko dobim bolniško samo od šestnajstega naprej.« »Kaj si zmešan? A bi rad, da letim iz službe? Dobro veš, da je firma v tranziciji in da nas bodo avstrijski lastniki zmetali na cesto, če bomo počeli neumnosti. Jaz imam same probleme. Trije ste v bolnišnici, žena me bo vrgla iz hiše, z davčne me kličejo, ker sem narobe napisal dohodnino, sedaj pa še ti hočeš, da goljufam firmo. Plan dopustov sem že oddal. Ni šans, ali bolniška, ali pa letiš iz službe.« »Počakaj no, Edi, saj sva vendar prijatelja. Daj mi ta dopust, saj veš, da je brez moje službe ogrožena moja družina. Kaj si pa tako oster?« »Prijatelj gor ali dol, služba je služba, družba pa družba. Imaš možnost disciplinskega zagovora, sporazumne odpovedi ali pa začni igrati loto. To je vse, kar ti lahko povem. Lahko nas pa tudi tožiš, če imaš seveda preveč denarja, da si privoščiš odvetnika. Adijo, moram podpisati evidenco zaloga.« Pa sta bila zmenjena. Najboljša prijatelja, dvajset let skupaj v podjetju, potem pa takole.

Tone je v kratkem času dvojno sprevidel. Najprej po operaciji, ko so mu odstranili sivo mreno, potem pa še življenjsko, ko je sprevidel, da se lahko še tako dobro prijateljstvo izjalovi, če se enemu od prijateljev začnejo majati tla pod nogami. Bil pa je vseeno vesel, saj je lahko bral berilo pri maši, pa tudi loto je po operaciji lahko igral, saj je sedaj dobro videl na stavne lističe. Spomladi je šel v Međugorje, kaj kmalu zatem pa se mu je zgodilo nekaj, kar se zgodi le redkim. Na loteriji je zadel težke milijone, spremenilo se mu je življenje, odkupil je svojo bivšo firmo z Avstriji in s prijateljem Moškričem vred. Vendar se mu ni maščeval, pustil ga je v službi, saj je medtem postal Edo Moškrič pravnik in je kot strokovnjak na tem področju Tonetovemu podjetju izredno koristil. Letos decembra sta si celo vzela čas in šla na pivo (brezalkoholno). Seveda nista mogla vsaj za kratek čas mimo neke službene zadeve in ko je Tone Edota vprašal za mnenje glede reševanja nekega konflikta s konkurenčnim podjetjem, je le-ta začel: »Veš kako ti bom povedal: pravno formalno gledano, ...« »Ne razlagaj ti meni pravno formalno«, ga prekine Tone, »ti meni povej, kako bomo konflikt rešili spravno normalno!«

Pokvarilo se je službeno vozilo. Kljub temu je bil s pomočjo vlečne službe opravljen hišni obisk, pacientka je dobila zdravila, zdravnik gre nazaj v ambulanto, vozilo pa na servis. Gledano formalno, obisk ni bil izvedljiv; ker pa gledamo normalno in predvsem z etične plati, se je dalo na srečo z malce dobre volje in dodatnega truda pacientki vseeno pomagati na domu.

Tudi z našim življenjem je tako. Neka življenjska 'vlečna služba' nas vsakič potegne naprej. Želim vam prijeten, blagoslovljen božič in da bi bila vaša notranja sila, ki bi vas vlekla naprej v novem letu čim močnejša. Pa veliko zdravja in zadovoljstva z vašimi najdražjimi - vam želimo vsi iz splošne ambulante Dobrepolje.

P.S. Vsi, ki ste naročeni na cepljenje proti gripi, se lahko pridete cepit, pa še za kakšnega več bomo imeli cepiva. Vendar pohitite!

Piše: mag. **Rok Pelc**, dr. vet. med.

Trihineloza

Bližajo se prazniki in zelo pogosto v tem času koljemo doma vzrejane ali kupljene prašiče, zato je **trihineloza**, zaje-davska bolezen, še kako pomembna. Poleg domačih prašičev pa je bolezen lahko prisotna tudi pri divjih mesojedih, kot sta divji prašič, jazbec in medved ter glodalcih (miši, podgane).

Trihinelozo povzroča notranji zajedavec iz skupine valjastih črvov, rod *Trichinella*.

Razvojni krog

Gostitelj se okuži z nekuhanim ali premalo kuhanim in pečenim mesom, v katerem se nahajajo ličinke v cistični obliki, omenjenega notranjega zajedavca. V želodcu se pod vplivom želodčnih sokov iz cist sprostijo ličinke, ki invadirajo sluznico tankega črevesa. Tu se tudi razvijejo v odraslega zajedavca (samica meri 2,2 mm, samec 1,2 mm, doba življenja v tankem črevesu je 4 tedne). Po 1 tednu samice sprostijo ličinke, ki migrirajo s krvjo v prečno progasto mišičnino, kjer se obdajo s cisto (votlina napolnjena s tekočino). Cistično preoblikovanje je končano v 4 do 5 tednih. V taki obliki lahko ličinke preživijo več let v gostitelju in tudi nekaj časa po njegovi smrti. Požrtje omenjenih cist zaključí razvojni krog. Najbolj »zaslužni« za prenos bolezni so vsekakor miši in podgane. Mesojede ali vsejede živali, kot so to prašič ali medved, se hranijo z okuženimi glodalci ali mesom drugih živali. Ljudje se običajno okužimo slučajno z ne dovolj termično obdelanim mesom teh živali ali s hrano, ki je okužena s takim mesom.

Bolezniški znaki

Lažje okužbe so večinoma brez posebnih bolezenskih znakov. Črevesna okužba lahko povzroči znake kot so bruhanje, driska, trebušna bolečina idr. Po migraciji ličink v mišice (en teden po okužbi) lahko opazimo otekline (edem) okoli oči in po obrazu, vnetje očesnih vezníc, povišano telesno temperaturo, spremembe v krvni sliki, bolečine v mišicah (še posebej dihalne in gibalne mišice) idr. Priložnostne doživljenjske okužbe se kažejo v obliki vnetja srčne miši-

ce, sprememb v centralnem živčnem sistemu in pljučnici.

Pri ljudeh so opisane spremembe, kot so edemi okoli oči, mišična bolečina, povišana telesna temperatura, driska in poškodbe kože. V težjih primerih prihaja do oteženega dihanja, kot posledica poškodb trebušne prepone, vnetij možgan in srčnih težav.

Preprečevanje

V Sloveniji je bolezen uvrščena v skupino B nalezljivih bolezni in se kot taka tudi preprečuje po zakonu. Tako je obvezna trihinoskopija (pregled na povzročitelja trihineloze) pri prašičih in koptarjih ter divjih mesojedih oz. vsejedih (divji prašič, jazbec, medved). Za omenjeni postopek sta primerni dve preiskavi, in sicer t.i. kompresijska metoda in metoda umetne prebave. Za slednjo je potreben tudi t.i. digestorij, zato je le ta uporabljena predvsem v mesno predelovalni industriji. S pomočjo omenjenih metod se ugotavlja prisotnost ličink v preiskovanih vzorcih. Za obe metodi se običajno odvzame več vzorcev trebušne prepone.

Na splošno velja, da naj bi se vsako meso termično obdelalo, še posebno, če gre za žival iz nepreverjene reje. Meso naj bi bilo kuhano na najmanj C. Kuhanje z mikrovalovi ne uniči povzročitelja oz. ličink v mesu. Prav tako povzročitelja ne uniči zmrzovanje mesa.

Meso okuženih živali prav tako ni primerno za hranjenje psov ali mačk!

Zdravljenje

Živali, pri katerih se ugotovi trihineloza ali so sumljive, se jih glede na to, da gre za zoonozo (bolezen, ki se prenaša na človeka) obravnava v skladu z zakonom. Pri ljudeh se zdravljenje odvija v najkrajšem možnem času in z zato specifičnimi zdravili.

P.s. Vsa morebitna vprašanja s področja veterine mi bralci lahko posredujete na email naslov dasa.lana@email.si in sicer najkasneje do petega v mesecu.

Spomini na arhitekta Jožefa Brodnika iz Kompolj

Poleg velikih Dobropoljcev, ki jim dolina šele zadnjih nekaj let daje zaslužen priznanje in jih postavlja na pravo mesto, je bilo v preteklosti med Dobropoljci bržkone še nekaj takih, ki so se dvignili iz povprečja, pa o njih premalo ali skoraj nič ne vemo. Tudi zato, ker so jih družbene ali politične razmere v času njihovega življenja prisilile, da so svoje znanje in sposobnosti razdajali v drugem okolju. Eden takih je bil arhitekt Jožef Brodnik iz Kompolj.

Rojstna hiša Jožefa Brodnika, po domače pri Barbnih, včasih je bilo pri Kramarjevih

Pripravila: **M. Steklasa**

Ko je Zlatka Perhaj iz Ponikev listala po knjigi Antona Mrkuna »Moj životopis župnika Dobrepolja« je v zvezku III na strani 56 prebrala naslednje: »*Arhitekt Brodnik Jožef, doma iz Kompolj-Kramarjev. Iz lastnih moči je izštudiral, občudovanja vreden. Delal mi je načrte za samostansko cerkvice v Ponikvah.*« V župnijskem arhivu na Vidmu je našla tudi osnutke idejnih načrtov za cerkvice.

Oboje je pritegnilo njeno pozornost in odločila se je, da bo s pomočjo arhitektovih potomcev in sorodnikov poskušala kaj več zvedeti o njegovem življenju in delu. Izkazalo se je, da to ne bo pretežko, saj Brodnikova hčerka Meta, ki sicer živi v Ameriki, vsako leto šest mesecev preživi v Sloveniji, njegova nečakinja Marija Cimerman, poročena Kužnik, pa je iz lastnega zanimanja raziskovala korenine svojega rodu in sestavila družinsko drevo.

Tako sem se nekega lepega sobotnega dopoldneva odzvala va-

bilu gospe Zlatke in v prijetni družbi arhitektove hčerke Mete, njenega moža Nandeta, nečakinje Marije Kužnik in gostiteljice Zlatke se je ob njihovi pripovedi in listanju albumov korak za korakom odstirala življenjska zgodba arhitekta Jožefa Brodnika.

Arhitektov oče, Jože Brodnik, po domače Kramarjev iz Kompolj, se je 29. 1. 1906 poročil z Barbaro Korošec iz Kompolj 42. Ob poroki sta dobila za doto vsak po eno njivo, na katerih sta začela graditi hišo. Potreba po denarju je očeta prisilila, da se je že kmalu po rojstvu prvega otroka, sina Jožeta, bodočega arhitekta, rojenega 14. 5. 1906, odpravil za štiri leta v Ameriko. Štiriletni zaslužek pa ni zadostoval za dokončanje hiše, zato se je po treh letih bivanja doma spet vrnil v Ameriko in tam ostal celih šest let. Vrnil se je po prvi svetovni vojni, leta 1919. V letih njegovega bivanja doma se mu je v zakonu po prvorojencu Jožetu leta 1912 rodila hčerka, v letih od 1920 do 1928 pa še ena hčerka in dva sinova.

Jože Brodnik ml. je bil bister

otrok, ki je že zelo zgodaj kazal izrazito nadarjenost. Po svojem očetu je podedoval ročne spretnosti in smisel za estetiko in oblikovanje. Mama je hitro opazila njegov talent in ga spodbujala k študiju. Tako je bil eden redkih Dobropoljcev v tistem času, ki se po osnovni šoli nadaljevali šolanje v Ljubljani. Jože se je po končani gimnaziji vpisal na študij arhitekture v Brnu in ga končal leta 1933. Po diplomi se je zaposlil v Celju in tam kot mestni arhitekt služboval do leta 1941. V to obdobje po vsej verjetnosti segajo tudi stiki z dobropoljskim župnikom Antonom Mrkunom in njuno načrtovanje samostanske kapelice v Ponikvah.

Pred drugo svetovno vojno, leta 1938, se je poročil in kmalu se mu je rodila hčerka Meta. Po prihodu Nemcev je moral oditi v Ljubljano, kjer sta s partnerjem Batellinom ustanovila gradbeno podjetje. Maja leta 1945 se je z ženo in hčerko umaknil v Vetrinje in od tam v Lienz, kjer se mu je rodil sin Jurij.

Konec leta 1945 se je družina preselila k sorodnikom v Rim, tam se jim je pridružil tudi brat Francelj, ki je bil pri domobrancih. Leta 1947 je družina emigrirala v Argentino, kjer so bile razmere za preživljanje zelo težke. Arhitekt Jože se je moral v Buenos Airesu začasno zaposliti kot zidar šele čez nekaj mesecev je dobil zaposlitev kot arhitekt v firmi Wayss y Freytag. Leta 1955 se je z družino preselil v Cleveland, v državo Ohio, kjer je pred davnimi leti delal tudi njegov oče. Ker ni znal jezika, se je začasno zaposlil v tovarni, že po desetih mesecih pa je začel delati v eni od večjih firm, ki je projektirala šolske stavbe po vsej državi. Ko je firma prenehala delovati, je našel delo v javni službi. Pri šolskem odboru mesta Cleveland je izdeloval projekte za gradnjo in adaptacijo šol vse do upokojitve leta 1976. Umrl je v Clevelandu 8. avgusta 1985.

Poročna slika arhitekta Jožefa Brodnika. Zadaj so njegovi, spredaj pa ženini starši.

Fotografija treh generacij: mama Jožefa Brodnika, hčerka Meta, poročena Krnec in sestra Micka, poročena Cimerman

Od leta 1947 dalje je ves čas živel in ustvarjal v Argentini in kasneje v Ameriki. 3. avgusta, leta 1969 se je prvič po 24 letih vrnil v Kompolje in ostal 3 tedne na obisku pri svoji mami. Obiski pri njej pa so bili zelo pogosti pred vojno, ko je živel v Celju. Njegova hčerka Meta se jih spominja zelo megleno. Kot v sanjah se ji prikazuje prizor, kako je na poti od Predstrug do Kompolj kot majhna deklica ob poti nabirala mak. Močno je bila navezana na svojega očeta. Podobna sta si bila po značaju in videzu. Mnogo manj je podedovala po mami. Mama Kristina, ki je umrla letos v visoki starosti 95 let, je izhajala iz meščanske družine Dežmanovih. Visok družbeni status ji je postal način življenja in se je do konca življenja odražal v njenem odnosu do drugih ljudi. »Ta služinčad ni za nobeno rabo,« je včasih potarnala, ko so jo prišli obiskat v dom za starejše.

»Zato sedim tukaj, ker si podobna svojemu očetu in ne mami,« se med pogovorom pošali Metin mož Nande. On je tisti, ki zna najbolje opisati svojega tasta in taščo. Tudi on je po poklicu arhitekt. Življenje izbira čudna pota. Zgodilo se je, da se je najprej spoznal z njim, bila sta namreč sodelavca v podjetju, šele potem z njegovo hčerko, sedanjo ženo. Jožefa Brodnika je dobro poznal in ga visoko cenil.

»Skupaj sva projektirala osnovnošolske, gimnazijske in univerzitetne stavbe, za kar je bila spe-

cializirana naša firma«, začne pripoved o svojem tastu gospod Nande in po krajšem premoru nadaljuje: »Bila sva najboljša prijatelja, najini mizi v pisarni sta bili ena zraven druge. Prijetno je bilo delati z njim. Bil je zelo sposoben arhitekt, se pa ni nikoli uveljavljal. Niti na misel mu ni prišlo, da bi ustanovil lastno firmo. Popolnoma je bil zadovoljen s svojim položajem. Delo in ustvarjanje sta ga povsem zadovoljila. Kadar ni bil v službi, je bil najraje doma. Prostejšega časa ni poznal. Nепrestano je kaj brkljal in ustvarjal. Poleg arhitekture sta ga zelo zanimali matematika in astronomija.«

»To je res«, mu pritrdi žena Meta, »še pred kratkim sem v kleti našla knjigo z matematičnimi problemi, ki sta jih skupaj reševala.« »Namesto da bi risala projekte,« doda v smehu njen mož.

O svojem tastu bi lahko pripovedoval ure in ure. Same dobre stvari. Ko se ga spominja, se mu pred očmi pojavi obraz s pipo v ustih. »Nikoli ni bil brez nje, obraz mu je anatomsko čisto deformirala, tako da je imel usta postrani obrnjena. Na njegovih skicah in načrtih je bilo polno majhnih luknjic, ker so mu na papir padali drobni ogorki,« slikovito opiše svojega tasta gospod Nande. Spominja se ga z veliko hvaležnostjo in spoštovanjem. Pri njem je cenil tudi pozitiven odnos do kulturne dediščine in starih stvari, kar po njegovem mnenju ni zelo značilno za Slovence. Za revolucionarne novotarije ni bil navdušen. Pri svojem delu je ved-

no spoštoval tudi želje in mnenje svojih klientov. Bil je zelo delaven. Če bi živel v Sloveniji, bi naša arhitektura veliko pridobila.

Arhitekt Jožef Brodnik ima dva vnuka, Jurijeva sinova. Jurij je že pokojni, tako vzdržujeta vezi z domovino le še hčerka Meta in njen mož Nande, ki izhaja iz Zaloga pri Ljubljani. Z ženo živita v Vnajnarjih, v majhni vasici pri Jančah sta si ustvarila svoj drugi dom, kjer preživita čas od velike noči do prvega novembra, nato pa se vrneta v Ameriko. To je njun življenjski kompromis, za katerega sta se dogovorila zaradi njune različnosti in odnosa do domačega kraja. Medtem, ko se gospod Nande v Sloveniji odlično počuti, njegova žena kar ne more sprejeti Slovenije za svojo. Preveč trpki so spomini na svinčena leta, ko sta z možem prihajala v domovino. Ni je motilo pomanjkanje, tega je bila vajena, saj je imela težko mladost, motilo jo je nekaj, kar je težko definirati, morda drugačna kultura, stanje duha, čuden odnos, na katerega je naletela v trgovini in vsepovsod. Ali pa grenkoba ob spominih na neprijetna doživetja, ki se človeku zakopljejo v dušo v mladostnem obdobju.

Na srečo, čas prinaša spremembe. Pa vendar se človek tako hitro ne spremeni, zato gospo Meto vsakokrat obhajajo prijetni občutki, ko se s svojim možem spet vrača tja daleč čez lužo, kjer je našel svoj poslednji dom tudi njen oče in naš rojak arhitekt Jožef Brodnik. ♦

Jožef Brodnik s svojima dvema vnukoma

Načrt za samostansko kapelico v Ponikvah, ki je bil kasneje predelan.

IVAN GRM – RUSOV IZ KOMPOLJ

Če ga ni doma, je v gozdu

»V nedeljo je bilo v našem klubu spet lušno«, mi je ob naključnem srečanju dejala predsednica Društva upokojencev Fani Kralj. »Praznovali smo 5-letnico našega zborara Škrjanček, pa še 80-letnico našega najstarejšega pevca Ivana Grma iz Kompolj.«

To pa je spet nekaj za naš časopis, sem si rekla. Še nekaj besed in že sva bili dogovorjeni, da ga skupaj obiščeva na njegovem domu.

Ob prihodu me je čakalo kar nekaj presenečenj. Prijaznost in gostoljubnost gospoda Ivana in njegove žene, telesna in umska vitalnost 80-letnega Ivana, njegova življenjska ve drina, predvsem pa tekoča in jasna beseda, ko je pripovedoval o svojem življenju.

Ivan Grm z ženo Zalko (levo) in predsednico DU Fani Kralj (desno)

M. Steklasa

Rodil se je v Zagorici, po domače pri Janezovih. V družini je bilo deset otrok, dva sta umrla še v otroških letih, ostali so štiri fantje in štiri dekleta. Dva brata sta bila ubita med vojno na domobranski strani, ostalih šest je dočakalo starost. Med pripovedovanju o svojem življenju se gospodu Ivanu ni bilo mogoče izogniti vojnemu času, saj je vojna najbolj zaznamovala njegovo življenje. Bil je mlad fant, poln upanja in načrtov in namesto najlepših in brezskrbnih let je, tako kot mnogi iz njegove generacije, preživel najhujše preizkušnje. Pretresljivo je, če na vprašanje, kako si preživel mladost, odgovoriš, da si za las ušel smrti. Ivanu se je to primerilo kar trikrat.

»Prvič je bilo leta 1942. Z očetom sva šla v Jauhe po drva. Ko sva jih peljala domov, naenkrat zaslišim, da nekdo zavpije: »Stoj!«. Očeta so ujeli, jaz pa sem zbežal. Med bežanjem me je spremljalo streljanje, čutil sem, kako so krogle švigale mimo mene. Uspelo mi je priti v malo vaške gozdove, kjer so Malovaščani sekali drva. Če ne bi še pravočasno zbežali, bi vse skupaj pobili.«

Drugič je bilo leta 1943. Mobiliziran sem bil v partizane. Zaradi otekle noge so me pustili za dva meseca domov. Nazaj se nisem več javil, začel sem se skri-

vati in se večkrat znašel v nevarnosti. Če bi me dobili, ne bi bilo rešitve.

Tretjič je bilo leta 1945, ko sem šel na Koroško. Uspelo pa mi je priti le do Ljubljane. Ker me je zelo bolela noga, so me sprejeli v ljubljansko bolnišnico in me najprej operirali za mandeljne, brez injekcij in brez vsega. Kmalu po tistem, po razglasitvi zmage, 9. maja, pa prikorakajo v Ljubljano partizani. Imeli so velik miting na Hrvatskem trgu. Dobro sem slišal Kidriča, ki je vpil: »Kaj naredimo z domobranci?« Množica ljudi mu je odgovarjala: »Smrt, smrt ...!« Drugi dan so partizani prišli v bolnišnico, metali s postelj ranjene domobrance in jih tlačili v tovarnjake. Videl sem grozljive stvari. Na sosednji postelji je ležal sosed Anton Mesojedec iz Zagorice. Rekel mi je: »Pobili nas bodo, konec je.« Jaz pa sem spet imel srečo. Na listu ob postelji je bila med mojimi podatki napaka. Vpisan sem bil pod letnico 1929, v resnici sem bil štiri leta starejši. Ker naj bi bil še otrok, so me pustili.«

Kmalu po vrnitvi domov so ga odpeljali v Kočevje pod obtožbo, da je bil skrivač.

»Dva dni sem bil zaprt v gradu. Na zaslišanju so mi dejali, da imajo podatke, da sem bil domobranec. Po nekaj dneh

so me vseeno izpustili. Prišel sem na železniško postajo, kamor je prav tedaj pripeljal vlak domobrance s Koroškega. Nekateri poznani so mi naročali: 'Povejte, da nas peljejo v smrt.' Šel sem mimo zvezanih domobrancev, pa me ni nihče ustavil. Eden od železničarjev me je vprašal, kaj delam tam. Odgovoril sem mu, da sem prišel v Kočevje po opravkih, zdaj bi pa rad šel nazaj. »Hitro skoči na lokomotivo, jaz grem še dvakrat po domobrance«, mi je rekel. Leta in leta nisem upal spregovoriti, kaj sem videl in doživel. Ko sem prišel iz Kočevja, sem bil priča, kako so devet Podgorcev, ki so bili prej zaprti na Vidmu, peljali na streljanje v Gorico. Kasneje sem zvedel, da jim je samo eden ušel, zanj je bil s smrtjo kaznovan stražar.«

Vojne in povojne grozote so minile, razmere so se počasi normalizirale, rane za silo zacelile, življenje je teklo naprej.

»Po vojni sem začel delati kot polkvalificiran delavec pri Elektro v Starem trgu ob Kolpi. Napeljeval sem elektriko hišam. Ko sem priklopljal elektriko k zadnji hiši v kraju Predgrad, je deževalo in ker sem bil malo moker in pod tokom, me je začelo tresti in nisem se mogel odtrgati. Delavcem, ki so mi držali leste, sem rekel, naj me primejo za hlače in tako so me rešili. Ko sem čez eno uro prišel k sebi, sem opravil delo do konca, da je bila še isti dan otvoritev za celo vas.

Kmalu po tistem sem šel v šolo in se izučil za elektromonterja inštalaterja in se zaposlil pri Elektro Ljubljana in tam delal vse do upokojitve leta 1984.«

V spominih pa se najraje vrača nazaj, v čas, ko je bil mlajši, ko je preživel najbolj ustvarjalna leta. In tudi v čas, ko si je našel ženo in ustvaril družino.

»Leta 1954, bilo je pozno jeseni, je sneg podrl daljnovod za Kompoljami in bilo je polno dela za naše elektrike. Štiri ali pet drogov je bilo podrtih. Zaradi visokega snega in obilo dela smo ostali več dni v vasi. Najdlje smo se ustavili pri tej hiši, tu so imeli takrat samo eno luč. Pri hiši so bile tri punce pa še sosedove so prišle. Ob večerih sva z elektromonterjem Ivanom Kovačičem prihajala nazaj v hišo. Mati nama je skuhalo kakšno klobaso in zelje, oče pa je rekel: »To bo fajn, ko bomo imeli elektriko.«

Kakor koli že, vse skupaj se je leta 1955 končalo s poroko. V zakonu z ženo Zalko sta se mu rodila hčerka in sin.

Bil je čas, ko so bile njegove moči na višku. Čas, ko je hodil v službo, kot gospodar skrbel za družino in se posvečal stvarjem, ki so ga najbolj razveseljevale.

»Trdo sva delala, oba z ženo. V državni službi zaslužek ni bil slab. Denar sem vlagal v nakup zemlje. Kar precej sem jo nakupil. Obnovili smo tudi hišo, zgradili hlev, kozolec ...« Žena prikimava, čeprav ni bila vedno najbolj navdušena nad moževim početjem. Na njenih ramenih je slonelo najtežje breme kmetije, zemlje pa je bilo čedalje več, zato še danes pravi: »Kar naprej je kupoval njive in gozdove pa še v najem je jemal. Če bi kupoval zazidljive parcele, bi bili danes bogati, tako pa ni bilo drugega kot samo delo ...«

Mož je hodil v službo, največ dela doma pa je morala opraviti ona. V hlevu so imeli tudi po 17 glav živine, otroci pa majhni. »Je znal poskrbeti, da nisem bila brez dela«, pripomni z nasmehom. »Najprej sem vozila s kravami, kasneje smo nabavili traktor. Mrvo sem obračala na roko, ko je prišel iz službe, pa sva jo naložila in zvozila domov.«

Kljub zahtevni službi pa je bil njen mož vse svoje življenje neizmerno navezan na zemljo, še posebno na gozd. Ni bilo dneva, da se ne bi odpravil v grmovje. Tudi kasneje, ko se je upokojil, ni bilo drugače. Neprestano je hodil v gozd, ga čistil in napravljajl drva, da so jih imeli pri hiši za več let vnaprej.

Še zdaj vzame sekirico in gre. Zadrži ga le mraz in slabo vreme. Vseh sedem gozdnih parcel mora biti počiščenih, če ne, ni miren. Gozd ga čisto prevzame, zgodilo se je že, da je šel zdoma s traktorjem, žena mu je pripravila malico, pa je ob delu čisto pozabil nanjo, pripeljal jo je nedotaknjeno domov. Če bi mu kdo rekel, da nekoliko pretirava, se nikakor ne bi strinjal z njim.

»Ko sem prišel k hiši, ni bilo niti enega polena, nobene hoste ni bilo, zdaj je vse lepo zaraščeno. V gozdu je mir, nikjer se ne počutiš tako lepo. Čistiti pa je tudi treba. Pa tudi kontrolirati. Kjer ni gospodarja, drugi silijo noter.«

Ker pa mu hojo v gozd včasih prepreči slabo vreme ali mraz, bi mu bilo včasih kar malo dolgčas, če ne bi imel še kaj drugega, kar bi mu prinašalo zadovoljstvo. Rad gre v družbo. Če se le da, gre skupaj z ženo. Če pa ona kdaj ne more, ga to ne zadrži in gre sam. Prva ob našem pogovoru, jih je predsednica Društva upokojencev Fani Kralj povabila na martinovanje. In ko se je žena začela zgovarjati na slabo počutje, je dejal – pa je bilo videti, da ne čisto zares: »Če nočes, da bi šla

skupaj, bom šel pa sam.«

Obema pa se je uresničila želja, da sta hčerka in sin, ko sta se osamosvojila in ustvarila družini, ostala v bližini doma. Imeti vnuke tako blizu, da jih lahko sleherni dan vidita, pa jima je še dodatno veselje.

Pa še nekaj ju družiti v starejših letih. Oba sta člana upokojenskega zbora Škrjanček. Rada pojeta in rada imata družbo. Za tako imenovano »podaljšano bivanje«, ki sledi vajam, pa pravi gospod Ivan, da je nekaj najboljšega, saj gospa Fani zmeraj poskrbi, da se imajo lepo. Pridružujemo se željam, da bi jima zdravje še dolgo služilo in da bi še dolgo lahko uživala v družbi upokojencev. ♦

IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV DOBREPOLJE

Ne bodi sam, pridruži se nam

Piše: **Fani Kralj**,
predsednica Društva upokojencev Dobrepolje

Zdaj gre pa zares, čisto zares! Za nami je tudi miklavževanje, ki smo ga imeli v društvenih prostorih. O tem je lahko preberete v posebnem poročilu urednice »Našega kraja«. Izteka se leto 2005. Na zadnjem sestanku s poverjeniki smo ugotovili oz. smo bili nekako istega mnenja, da je bilo dejavnosti med letom kar zadovoljivo veliko, hkrati pa obljubili, da bomo v naslednjem letu nadaljevali in se potrudili še kaj izboljšati. O inventuri našega celoletnega dela bom poročala v januarski izdaji »Našega kraja«. Sedaj, ko to pišem, je adventni čas. Bližajo se božični prazniki, zato Vam želim vesel blagoslovljen božič. Božje novo-rojeno dete pa naj prinese mir v Vaše domove.

Za konec mi ostane še novo leto, z njim silvestrovo in silvestrovanje. Dragi prijatelji našega društva! Ne bodite sami in osamljeni v najdaljši noči - 31. 12. 2005. Pridružite se nam, da skupaj veseli pričakamo novo leto 2006.

*Kolikor zvezdic
sije z neba, a
toliko pošiljam
Vam lepih želja.*

S praznovanja 80. rojstnega dneva v klubu upokojencev

Miklavž med upokoјenci

V nedeljo, 4. decembra, je bilo v klubu upokoјencev vse prej kot dolgočasno. Vodstvo društva je povabilo na srečanje vse upokoјence stare nad osemdeset let in vse, ki se ne udeležujejo rednih srečanj. Od 91 vabljenih jih je prišlo 23, z njimi so bili tudi vaški poverjeniki, podpredsednik Stane Rotar, tajnica Metka Tegel in glavna pobudnica in organizatorica srečanja predsednica društva Fani Kralj. Kot gosta sta se srečanja udeležila tudi župnik Franc Škulj in župan Anton Jakopič.

Miklavž je obdaroval upokoјence

Začetno zadržanost povabljenec je prejel lep sprejem in pristrčna dobrodošlica predsednice društva Fani Kralj, ki je s tajnico, podpredsednikom in poverjeniki ves čas skrbela, da so se povabljeni kar najbolje počutili. Ob praznično pogrnjeni mizi s hrano in pijačo je kmalu stekel živahen pogovor, ki ga je prekinil prihod Miklavža s spremstvom in darili. Videti je bilo, da takega preseñčenja upokoјenci niso pričakovali. Poleg daril je Miklavž prinesel s sabo še več vedrine pa tudi nekaj nostalgije po otroštvu. Miklavž, ki je sicer vaje obiskov otrok, se je kar dobro znašel med starejšimi. Duhovitosti v pogovoru z obdarovanci pa smeha in dobre volje ni manjkalo, leta pa vsaj pri nekaterih tudi niso bila ovira, da se ne bi veselo zavrteli.

Vse, ki se srečanja niso mogli udeležiti, bodo poverjeniki obiskali na domovih.

O tem, kako so doživeli srečanje, so povedali kar sami udeleženci.

Julka Samec, Cesta:

»Ko sem dobila povabilo, sem bila vesela in preseñčena, saj prej ni bilo tega. Res smo hvaležni, da so se nas spomnili. V teh novih prostorih se velikokrat dobivamo in dobro se počutimo. Tole z Miklavžem je pa nekaj novega, lepo se imamo.«

Vida Buščaj, Kompolje:

»Tako dobro se mi zdi, da so me povabili, takšno kot sem, z dvema bergljama. Ampak vseeno uživam, ko vidim Miklavža, spominja me na otroštvo. No, saj zdaj smo spet kot otroci ...«

Veronika Blatnik, Ponikve:

»Danes sem prvič tukaj, včlanjena sem pa že dolgo let. Nisem bila vajena hoditi okrog. Veste, navadiš se, da si doma in ne čutiš potrebe, da bi kam šel, čas pa gre naprej. Zdaj je pozno za te stvari. Tudi k zdravniku sem začela šele zdaj hoditi, tam srečam kakšnega poznega. Vidim, da se imajo upokoјenci lepo in preseñčena sem, da so se spomnili tudi takih kot sem jaz. Dobro se počutim. Vidi se, da je vodstvo dobro, predsednica je zavzeta in dobro se vzamejo skupaj.«

Marija Mlinarič, Ponikve:

»V Ponikve sem prišla, ko sem bila stara 28 let. V zavodu sem bila kuharica do upokoјitve. Potem sem s hčerko živela v hiši, zdaj sem pa že eno leto v domu za ostarele v Grosupljem. Tam mi ni dolgčas, ker me hčerka vsako nedeljo odpelje domov. Odkar sem

upokoјena, sem včlanjena v društvo. Veliko sem hodila na izlete in zabave, odkar pa sem v Grosupljem, sem prvič tukaj. Zelo sem bila vesela povabila in lepo se počutim.«

Anton Hrovat, Hočevje:

»Doma sem osamljen, odkar mi je umrla žena. V tem času sem šel dvakrat na izlet. Če greš med ljudi, se lahko malo pogovoriš, kako je bilo takrat, ko smo bili mladi, pa je spet malo bolje. Zelo sem bil vesel povabila za danes. Dobro se počutim in veselo je. Nova predsednica je res dobra.«

Ana Drobnič, Videm:

»Odlično je tukaj, spet nekaj novega. Se pozna, da je novo vodstvo. Tudi prej so se trudili, zdaj pa je še bolje. Nova predsednica je za vse, za organizacijo, za družbo pa še prijazna je do vseh. Prej sem hodila na upokoјenske zabave skupaj s sosedo, danes sem prišla pa sama, pa mi ni žal.«

Miklavžu, angelom in parkeljnom je postalo prevroče, zato so odložili topla oblačila.

Miklavž v Podgori

Z letošnjimi obiski v Dobrepolju je Miklavž začel s svojim spremstvom že 27. novembra. Najprej je obdaril otroke v Podgori.

V Jakličevem domu je pričakala Miklavža polna dvorana

Na Miklavžev večer, 5. decembra, se je v Jakličevem domu zbralo veliko otrok in njihovih staršev. Da so laže dočakali Miklavža, so jim učenci dramskega krožka predmetne stopnje na Vidmu pod vodstvom mentorice Eme Sevšek zaigrali igrico Hudobin Potepin. Nekaj dni prej so igrico zaigrali tudi stalnovalcem zavoda Prizma v Ponikvah.

Adventne delavnice na podružnični šoli Kompolje

V prostorih kompoljske šole je bilo 24. novembra vse v znamenju adventa in prihajajočih praznikov. Vsepovsod je bilo čutiti ustvarjalno vzdušje. V adventnih delavnicah so otroci iz vrtca in šole skupaj s starši in pod vodstvom mentoric izdelovali adventne venčke. Sproščenost je spodbujala ustvarjalnost in v pričakovanju, kateri izdelek bo lepši, je čas hitro mineval in mizah je bilo vse več venčkov, ki so v adventnem času krasili domove v Kompoljah.

Mentorice iz šole in vrtca Kompolje

Adventni venčki, voščilnice in še kaj

1. decembra so učenci razredne stopnje na Vidmu skupaj s svojimi starši in pod vodstvom mentoric prikazali veliko ustvarjalnosti in domišljije. Vsak izmed njih se je udeležil štirih delavnic, v katerih je izdelal svoj unikatni izdelek, ta je imel zanje še večjo vrednost, ker so ga izdelali sami. Izdelovali so adventne venčke, suhe aranžmaje, vizitke, angelčke in še kaj.

Struški Miklavž je zakon

Andrej Debeljak

Čeprav sem pred leti v tem glasilu že enkrat pisal o struškem Miklavžu, je ob njegovi vse večji popularnosti prav, da mu še enkrat posvetim nekaj vrstic.

Dasiravno je nasploh ponovna oživetev tega običaja rezultat potrošniške politike in menjave sistema, pa to za struškega zagotovo ne velja. Fantje in dekleta iz njegove ekipe so v zadnjih letih skoraj do potankosti izpopolnili svojo garderobo in nastop. Parklja, »žleht«, da bi ju še sam satan vzel v svojo službo, baje ne strašita samo otrok, ampak tudi starejše, da o tem koliko drugih vragolij zagodeta, sploh ne govorim; angelčka tako lepa, da bi ju še bog posvojil, sta menda tudi precej navihana, in Miklavž, Miklavž pa sploh, da mu pod soncem ni enakega, s svojimi domislicami nasmeje staro in mlado. Je potem kaj nenavadnega, da je povabljen

na vse več gostovanj? Letos je imel kar tri. Zdaj je že nekaj let redni gost Miklavževega sejma v Podgori, gostovanje pri Tušu na Vidmu postaja tudi že tradicionalno, na novo pa je letos obiskal tudi Društvo upokojencev na Vidmu.

Kljub vsemu struški Miklavž pravi, da je pika na i na predvečer sv. Miklavža, ko v Strugah obiskuje otroke po hišah. Letos se je odločil, da obdaruje tudi ostarele, a mu zaradi pomanjkanja časa zadano nalogo žal ni uspelo izvesti popolnoma.

Kaj pa na vse to pravi ekipa struškega Miklavža? Parklja sta mi odgovorila, da sta anglečka letos bila obupna; angelčka sta odgovorila, da razmišljata, če bi bila drugo leto parklja: Miklavž pa, da se je neizmerno zabaval in gre zdaj na odih v toplice.

Je mar lahko še kaj lepšega kot to, da so zadovoljni otroci, Miklavž in vsi ostali?!

Miklavž na obisku v župnišču

2-12-2005

Beli golob

V petek, 2. decembra, je bil v Jakličevem domu koncert Giannija Rijavca v okviru fundacije Beli golob, ki po svetu širi idejo o miru in ljubezni. Simbol fundacije je beli golob. Koncert, ki so se ga udeležili osnovnošolci od drugega razreda dalje, je bil posvečen tudi 205. obletnici rojstva Franceta Prešerna.

Križev pot Jakljevih iz Kompolj skozi Teharje *(nadaljevanje)*

Ivanka Kozlevčar

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

Brat Ivan je bil na postojanki pri Sv. Antonu pri Zdenski vasi. Varovali so železniško progo. Partizani so jih večkrat napadli, 27. februarja 1944 pa je bil hud napad na postojanko v Zdenski vasi in pri Sv. Antonu. Drugi dan so partizani zmagali. Kakor smo zvedeli, je bil brat ranjen v bunkerju. Prinesli so ga v hišo. Ko so prišli partizani, jih je prosil, naj ga pustijo, pa ga je neka partizanka ustrelila, tako so mi povedali domačini. Na prošnjo partizana domačina so ga smeli nesti iz hiše, da ni zgorel, ker so poslopje požgali. Tako sem ga dobila na kovtru pred požgano hišo. Za bratovo smrt nam je zjutraj prišla povedat ena ženska. Bila je na Vidmu pri maši, pa je zvedela. Huda žalost in skrb, kako naj ga dobimo. Ali nas bodo pustili gor, ga nam bodo dali? Vprege nismo imeli, ker so nam že vse pobrali. Dobimo ene konje nekje pa en voz pa naprej na Cesto, da smo trugo naročili. Potem so ga naložili, saj veste, kako je to, če pobiraš mrtvega brata. Mlada sem bila, 21 let, pa samo hudo. Pa na Cesto smo ga peljali, da smo ga dali v trugo, pa na Videm. Ležal je v mrliški vežici na Vidmu. Domov si ga nismo upali peljati, kje pa. Drugi dan je bil pogreb. Pokopaval je gospod Rafko Fabiani. Pokopavali so še enega iz naše vasi (Cirila Samca), ki je padel pri Sv. Antonu. So prišli ljudje na pogreb, so, pa so bili v strahu, takrat so imeli partizani vso komando.

Prišel je osmi september 1944. Ponoči so prišli partizani in nam rekli, da imamo deset minut časa, da se odpravimo, ker bomo morali zapustiti dom. Doma smo bile tri dekleta pa oče pa mama. Seveda jok, tak, da je groza, saj smo mislili, da nas bodo pobili. Pokleknila sem (Ida) in prosila, naj nas ne pobijejo. Takrat sem bila star 15 let. Očeta je še prav roka bolela. So rekli: Vsi ven. Pobrali so živino, prašiče, pohištvo, kar je še bilo. Zunaj so nas stražili partizani. Rekla sem (Francka), da bi šla rada po glavnik, pa so me pustili noter v hišo. Pa skočim skozi okno in lezem ob hiši pa gor v koruzo. V tisti koruzi sem čepela. Čisto blizu sta šla dva partizana, ki sta stražila. Takrat so pa začeli vpiti: Kje je še ena? Iskali so me vsi skupaj, tudi ata so vpili, naj grem nazaj. Mislili so, da bo

zanje še slabše. Jaz nisem vedela, kaj bi naredila - nisem šla. Tam sem čepela, da so odšli, potlej sem pa šla v eno hišo, kjer je sama živela neka ženska in me je sprejela. Tam sem počakala do jutra, zjutraj sem šla pa vseeno domov. Bila je maša, ker je bil male maše dan. Poleg nas so izgnali tudi sosedove. Ti so imeli dve hiši, dekleti sta spali v drugi hiši kot starši, zato so nanju pozabili. Pa še dve drugi družini so izgnali. Tako smo bili izseljeni mi (Jakljevi), Lekčevi, Lekanovi in Lukcovi. Cela procesija nas (Ida) je bila, ljudje pa živina pa vozovi pa stvari. Gnali so nas do Kukova, potem pa rekli, naj gremo kar k svojim v Kočevje, če bomo pa prišli nazaj, nas bodo pa pobili. Niso nas pobili, pa toliko strahu smo prestali. V Kočevju nas je bilo dosti izgnancev v neki šoli, zato so nas dali v Ribnico. Enkrat novembra je bila Ribnica bombardirana in hiša, v kateri smo bili izgnanci, porušena, zato smo šli v Lašče. Tako smo bili spet skupaj, ker so tja pribežale tudi Francka in sosedovi dekleti. Stanovali smo pri Prižanki, štiri družine, en štedilnik, ležali smo pa kar na tleh. V Kočevju in Ribnici smo imeli skupno hrano, tu pa smo se preživljali sami. Hodila sem (Francka) po hribih, da sem kupovala jajca pa maslo pa take stvari in to peš nosila v Ljubljano prodajat. Hodila sem kar po cesti, navadno sama. V Ljubljani sem navadno prenočila, saj se je težko prišlo v enem dnevu gor in dol. Seveda je bilo nevarno, lahko bi me dobili partizani, vendar ni bilo izbire, treba je bilo živeti. Včasih je šla kakšna kolona, pa smo se peljali. Tako sem zaslužila kakšno liro za hrano. Domov v domačo hišo si nisem upala, bila je zapečatená. Dobiti ne bi imela kaj, saj je bila popolnoma izropana. Zemlje doma nismo mogli obdelati. Tudi varno ni bilo, domobranci te doline niso mogli obvladovati. Ko so partizani marca 1945 požgali Žvirče, sta se v našo hišo za nekaj časa zatekli dve družini iz Žvirč.

V Laščah smo bili, dokler nismo odšli na Koroško. Nismo imeli izbire, bili smo izgnanci, izobčenci. Zadnje dni aprila smo pa le šli domov po slovo. Sosedje (Lekčevi) so imeli še nekje spravljene ga konja. Naložili smo na sosedov voz, kar smo imeli, in z njimi skupaj šli za vozom, vseskozi peš, tudi skozi Ljubljano. Žalostna skupina. Čez noč smo bili v Šmarju, na Škofljici, nekje na Gorenj-

skem. Tržič, predor, še ni bil urejen. Prišli smo do polovice, potlej pa ni šlo nikamor več, spet nazaj pa čez hrib: voz pa mi za njim. Za nami je prišel Rupnikov bataljon, kjer je bil tudi naš Jože. Nič nas ni bil vesel, ena skrb več. Prebili so prehod čez Dravo, potem smo šli tudi mi čez. Žalostno je bilo, ko so fantom pobrali orožje. Čutili smo, da je konec. Bili smo v strahu, če nas bo kdo prevzel ali ne. Šli smo v Vetrinj. Je bilo hudo. Od voza smo poševno potegnili nekakšno plahto, da je bilo vsaj malo strehe. Kuhali smo na feltni avtomobila. Če smo skuhalo žgance, smo seveda pojedli tudi žgančevko. Vse je bilo dobro. Lačni smo bili. Po hrano smo šli prosjačit tudi v Celovec. Dobro, da je bila cerkev. Vsak dan smo hodili k maši, molili in peli. Fantje so bili pa kar korajžni, morda zaradi nas. Največ je bilo vredno, da smo se počutili kolikor toliko varne.

Potlej je bilo rečeno, da gremo v Italijo. Če ima katera fanta ali brata, da gre lahko z njim. Tako je prišel brat po nas. Ljudje so nam naročali, naj jim v Italiji prihranimo prostor, da bomo skupaj. Nič nismo sumili, da je kaj narobe. Prvi transport je šel v nedeljo, 27. maja, mi pa smo bili četrti transport in smo šli v sredo, 30. maja. Peljali smo se s kamioni, civilisti posebej, v hudem drenju. Potem so naši opazili, da jih ne vozijo v pravo smer in ustavili kamione. Mislili so, da se bo kaj rešilo.

Brat pride k nam povedat, da gremo v Slovenijo k partizanom. Bog nebeški, pa smo tam! Rad bi civilno obleko, pa kje jo boš dobil. Na nekakšnem klančku pri Pliberku so Angleži spravljali vse domobrance s tovornjakov. Takrat je Rupnikova žena pokleknila, molila, jokalala in prosila, naj moža ne izročijo partizanom. Res ga niso, niso ga peljali na planjavo. Angleži so nato vse domobrance spravili na planjavo zraven in obkolili. Tam jih je nagovoril kurat Anton Polda. Pokleknil so in podelil jim je odvezo. Pripravljeni smo bili na smrt. Potem so prišli partizani z rdečimi zvezdami in kamioni in nas posmehljivo natoovorili in peljali na železniško postajo, ki je bila zraven. Na vlak so nas naganjali že partizani. Civilni smo bili v posebnem vagonu, zato nismo bili skupaj z bratom. V vagone so prišli oboroženi partizani in začeli jemati ure in take stvari. Ja, hujše ni moglo biti. Obupani smo bili, jokalali smo in vse sorte. Vlak se do Maribora ni ustavljal, potem se je pa ustavljal in na vlak so prihajali oboroženi partizani, jemali stvari in, če so katerega prepoznali, tudi topli. Drugi dan zjutraj smo

bili pa že v Celju. Odprli so vagone, pred njimi pa na konjih oficirji. Zmerjanje, pretepanje. Pravi eden: Lej jo, kurirko, pa me (Francko) udari. Mami pa: Kurba stara, kaj si pa ti šla! Ni mogoče povedati, koliko preklinjanja in zmerjanja! Nad domobranci je bilo šele divjanje pa špotovanje. Če so kakšnega spoznali, da je bil kaj več, tisti je bil pa revež. Potem pa

v procesiji po Celju, domobranci spredaj, mi pa zadaj. Pa naprej pa nazaj, pa lezi, vstani, poljubi zemljo, pa pretepanje in zmerjanje. Na ulice je kapala kri. Nekateri Celjani so nas gledali privoščljivo, drugi so pa jokali. Ob kolovozni poti proti Teharjam je bila na obeh straneh brežina. Morali smo se prekopicavati navzgor in navzdol. Tako smo hodili ti-

ste tri kilometre do Teharja do večera, cel dan, lačni in žejni, žejni in mučeni. Nismo smeli sestiti. Katerega so tudi vrgli na tla pa tudi ubili. Ob poti smo vendarle pred eno hiško pri vodnjaku dobile vodo.

(nadaljevanje in konec v naslednji številki)

Z baklami v Podpeč

(M. Steklasa)

Prednovoletno srečanje v skupini Ježkov iz vrtca Ringaraja je bilo letos drugačno in v skladu s poudarjenimi oblikami povezovanja z naravo, ki so letos v ospredju vrtčevskega programa. Tako sta vzgojiteljici Darja in Anka 9. decembra skupaj z otroki in njihovimi starši organizirali pohod z baklami do Podpeške jame in do cerkve sv. Martina v Podpeči. Nad tako vrsto druženja so bili navdušeni vsi, otroci in starši.

1. Že pred šesto uro zvečer, ko se je dodobra stemnilo, so se pred vrtcem na Vidmu začeli zbirati otroci in njihovi starši; pa tudi nekaj starejših bratcev in sestric se jim je pridružilo. Otroci so dobili vsak svojo baklo. Pri nalivanju petroleja v bakle so se najbolj znašli njihovi očki.

2. In potem so se začele druga za drugo prižigati bakle ...

3. »Zdaj pa v vrsto in odhod!« je dejala vzgojiteljica Darja. In tako je najmanj kakšnih 60 udeležencev s prižganimi baklami krenilo na pot. Z veselo pesmijo na ustih.

4. Ambient Podpeške jame, osvetljene z baklami, nas je popolnoma prevzel.

5. Izpred cerkve v Podpeči se je oglasila pesem. Pri petju so se otrokom pridružili tudi starši. Vzpon na hribeček do cerkve naj bi bil le majhna vaja za takrat, ko se bodo povzpeli na Kamen vrh.

6. Od cerkve pa nazaj v vas, k Jerkinovim, na tople čaj in na piškote, ki so jih za to priložnost napekli otroci sami. Še kratek postanek za počitek in napočil je čas za odhod nazaj proti Vidmu.

Pevski živ-žav vrtca Ringaraja in OŠ Dobropolje

M. Steklasa

Med številnimi koncerti domačih in gostujočih pevcev je bil »Pevski živ-žav«, ki sta ga 12. decembra organizirala vrtca Ringaraja in OŠ Dobropolje, nekaj novega na odru Jakličevega doma. Šola in vrtca

sta se namreč prvič predstavila s samostojnim koncertom, v katerem so nastopili štirje pevski zbori, in sicer otroški pevski zbor »Ringaraja«, otroški pevski zbor »Škratki«, otroški pevski zbor »Zvončki« in mladinski pevski zbor »Mlade sanje«.

Otroški pevski zbor »Zvončki«, zborovodkinja Tina Vahčič

Mladinski pevski zbor »Mlade sanje«, zborovodkinja Tina Vahčič

Otroški pevski zbor »Ringaraja« z zborovodkinjo Darjo Erčulj.

Koncert je bil organiziran v počastitev občinskega praznika in pred bližnjimi božično-novoletnimi prazniki, o čemer je pričala tudi domiselna scena in pester izbor pesmi, med katerimi so bile tudi božične. Koncert je hkrati dokaz intenzivne pevske dejavnosti, ki jo začenjajo goji-

ti in razvijati že v vrtcu in kasneje kot eno dodatnih dejavnosti na vseh stopnjah osnovne šole. Veliko število mladih pevcev, ki so se zvrstili na odru, pa pričča tudi o množičnosti te dejavnosti in o odličnih pevcih, ki bodo še naprej nadaljevali s pevsko tradicijo v Dobropolju. ♦

Tina Vahčič, pianistka in zborovodkinja otroškega zbora »Zvončki« in mladinskega zbora »Mlade sanje«, Martina Prhaj, zborovodkinja otroškega zbora »Škratki« in Rezka Šuštar, ki je spremljala na klavirju mladinski in oba šolska otroška zbora.

Otroški pevski zbor »Škratki«, zborovodkinja Martina Prhaj

*Povežimo vse dobre misli,
ki nas navdajajo v teh dneh
in življenje bo postalo lepše.
Preteklost naj vas objame s spomini
in prihodnost s hrepenenjem!*

*Želimo vam prijetne božične praznike
in srečno, prijazno ter uspeha polno
leto 2006.*

*Malčki, učenci in delavci iz
**JVIZ OŠ
DOBREPOLJE***

Namesto čestitk posameznikom in ustanovam smo namenili humanitarni prispevek Društvu za boj proti raku.

Mladinsko društvo Dobropolje

Pa vas pozdravljam še zadnjič v tem letu. V mesecu decembru se odvija največ stvari, kot da bi se ljudje želeli nekako posloviti od starega leta in kar najbolje začeti novega. December je poln želja in upanja v najboljše za naslednjih 365 dni. Naj bo torej tudi za vas v tem novem letu kar največ nasmehov, nepozabnih trenutkov v krogu prijateljev in družine, uspehov in ljubezni. Naj bo leto 2006 za vas nepozabno, katerega se boste z veseljem spominjali.

Irena Zakrajšek

Novoletna zabava

Kje boš pa ti za novo leto, ko se bodo odštevale zadnje sekunde starega leta? Vabljen si, da jih preživiš v klubu ob dobri družbi s prijatelji. Zabava se bo začela ob 21.00 in nato nadaljevala v vsesplošno druženje, ples, kakšno partijo taroka, šaha ali igro namiznega nogometa. Prosimo pa, da svojo prisotnost na zabavi prijaviš enemu od članov upravnega odbora MDD do 28.12. 2005. Pridi, in veselo začni novo leto!

INOVATIVEN TEČAJ RAČUNALNIŠTVA!

Tokrat pripravljamo nekaj za tiste, ki jim je računalnik postal priljubljeno orodje v vsakdanjem življenju. Če si se že kdaj vprašal/a, zakaj se Windowsi sesujejo ravno takrat, ko bi si rad ogledal zanimiv film, zakaj se je računalniški virus v poplavi podatkov po svetovnem diskovju zažrl ravno v tvojo seminarsko nalogo, kaj zaeno čudo je Linux, kako formatirati, nadgrajevati, navijati, inštalirati, importirati, ipd. potem je to brez dvoma prava stvar zate! Pripravili smo namreč »vzajemni tečaj računalništva«, ki je novost na področju računalniškega izobraževanja v našem okolju. (vsaj do sedaj o čem takem ni bilo slišati). Gre namreč za to, da si ob usmerjanju in strokovnem svetovanju vodje tečaja udeleženci medsebojno pomagajo spoznavati delovanje računalnika, si izmenjujejo izkušnje po principu: »Kdor zna več razlaga drugim.« Posledica takega načina je sproščeno in motivirano vzdušje, izredno nizka cena tečaja (simbolična) ter prilaganje programa zahtevani udeležencev.

Ravno zaradi sistema, s katerim poteka tečaj, je tempo prilagojen tistim z najmanj izkušenj, tako da brez strahu! Več informacij dobite na prenovljenem dobrepolskem mladinskem spletnem središču: www.zelnik.net

Tečaj poteka ob četrtnih ob 19.00 v OŠ Dobropolje. (Opomba: v času pisanja članka je tečaj še v fazi začetnih prijav, v primeru nezadostnega števila prijavljenih bomo začetek preložili na kasnejši datum)

KLJUB SNEGU ŠE VEDNO RASTEJO ZELENE GLAVE!

V MDD smo začeli z izdelavo nove spletne strani, ki bo dostopna na naslovu <http://www.zelnik.net>. Z novo spletno stranjo želimo ustaviti informacijski portal za vso dobrepolsko mladino, ter doseči optimalne pogoje za izmenjavo idej ter sinergijo med mladimi in mladinskimi skupinami. To bomo poskušali doseči s pomočjo raznolike vsebine, novic, spletnega koledarja, foruma, galerije, dodatnih servisov... Zato vsi mladi in mladi pridite na zelnik, saj več glav več ve.

Hkrati tudi iščemo ljudi, ki bi bili pripravljeni sodelovati pri oblikovanju / urejanju strani. Če te to zanima, kliči 031/458-486

OKRAŠEVANJE VIDMA

V soboto, 25. 11., smo se fantje odpravili iskat smreko, ki bo krasila center Vidma med prazniki, dekleta pa so med tem časom urejale prostore Mladinskega doma. Zbrali smo ob 8 ter se odločili, da za začetek postavimo snežaka pred župnišče ter počakamo na zamudnike. S traktorjem smo se odpravili na Javhe in že sama pot do koč je bila zelo pestra, saj je bila pot zaradi snega težko prevozna. Ob iskanju smreke smo tudi dodobra spoznali, da na snežen dan ni varno stati pod drevesi, saj se lahko zelo hitro zgodi, da postaneš popolnoma zasnežen. Dekleta so med tem izdelovale okraske in čistile prostore kluba. Ko smo fantje našli smreko in jo varno pripeljali pred občinsko stavbo, smo vsi mokri in premraženi odšli v klub, kjer nas je takoj obkrožil vabljev vonj sveže skuhanih dobrot. Imeli smo pravo kosilo: gobova juha, čevapčiče in kruh, mešano solato, puding, ter seveda topel čaj. Po krajšem premoru po kosilu smo se odpravili nazaj pred občino, kjer pa smo še postavili smreko in z lučkami okrasili Jakličev

dom. Naše okraševanje se je končalo približno ob šestih, ko smo soglasno sklenili, da smo za sneženi dan naredili dovolj, ter da se srečamo še naslednjič, ko bomo okrasili še drevesca pred občino, banko, in za drugo. Zadovoljno smo se poslovili in krenili domov na toplo peč. ♦

Skavtsko miklavževanje

Alenka Žnidaršič

V petek, 2. 12. 2005, se je zbrala celotna skavtska skupina Dobropolje 1 z namenom praznovati miklavževanje. Dobili smo se ob 18. uri pri maši, potem pa smo naše srečanje nadaljevali v klubu. Tam smo se porazdelili v 4 manjše skupine in vodja vsake skupine je moral v prostorih Mladinskega društva poiskati kuverto, v kateri je bila zapisana naloga, ki jo je morala ta skupina opraviti. Naloge so bile zelo zanimive; 3 skupine so morale obiskati prebivalce Vidma in jih presenetiti z ročno izdelanim darilom, 4. skupina pa je morala pripraviti igro o Miklavžu. Med izvajanjem te naloge se je skupina zelo potrudila, saj smo morali sami sestaviti celoten scenarij in to kasneje še nekako uprizoriti pred vsemi ostalimi. Pri tem nam je zelo pomagala lastna iznajdljivost in spremljanje lanskoletne predstave za najmlajše v Jakličevem domu :). Kmalu je potekel določeni čas, da skupine opravijo svoje naloge, zato so se pričeli vračati v klub popolnoma premraženi. Imeli smo žrebanje, na katerem se je določilo, kateremu skavtu bomo podelili naše izdelane obeske. Ponovno smo se razporedili s skupinami po učilnicah in začeli z izdelovanjem obeskov za naše rutke. Veliko prehitro je minil začrtani čas in vsi polni pričakovanja so pričakali našo amatersko igrico, po njej pa smo podelili naše obeske prijateljem. Po tem srečanju smo se vsi vrnili domov zadovoljni in ponosni na novo pridobljeni obesek na naši rutki.

Najlepše se zavaljujemo Milanu in Tončki Zevnik, Ani Čad in Ani Štih iz Vidma, saj smo lahko z njihovo pomočjo izvedli ta program. Hvala za odprtost in gostoljubnost. ♦

Luč miru iz Betlehema

Akcija LMB je **dobrodelnega značaja**. Na Videm jo bomo dobropoljski skavti prinesli **v nedeljo, 18. decembra 2005, ob 18.00 pri večerni maši**. Vsako leto izberemo nevladno organizacijo oziroma skupnost ljudi, ki je pomoči potrebna, in ji z denarjem od prodaje svečk tudi pomagamo. Za informacijo lahko povem, da je strošek ene sveče 320 sit, ki jo plačamo skavti. V ceno je zajet strošek sveče, nalepka ter prostovoljni prispevek, ki ga naše združenje skavtov nameni v dobrodelni namen. S tem pomagate nam ter skupnosti CENACOLO.

Na božični večer 2004 je plamen, sodeč po številu prižganih sveč, gorel v okoli **150.000 slovenskih domovih**. Ideji akcije so se pridružili predsednik države **Janez Drnovšek**, **državnozborski poslanci** ter ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran. Odprava je ponesla plamen tudi na Triglav. Zbranih je bilo **555.000 SIT prostovoljnih prispevkov**, ki smo jih podarili zavodu Zarja.

Letos zbiramo sredstva za **skupnost CENACOLO** z Vrha pri Škocjanu pri Novem mestu. V njej živi 20 fantov iz 7 držav, ki so rekli drogi NE in se odločili, da bodo zaživelni lepše, boljše, prijaznejše in kvalitetnejše življenje, življenje brez drog. Skupaj delajo, molijo in se trudijo bolje živeti. Hrano si pridelajo sami, sicer pa so odvisni od darov dobrih ljudi in Božje previdnosti. Nikoli nič ne prosijo, so pa zelo hvaležni za vsakršno pomoč, ki jo dobijo. Življenjska preizkušnja, ki so jo prestali, jih je utrdila. Pot, h kateri stremijo, je zajeta tudi v letošnjem geslu LMB.

Bogato popotnico plamenu Luči miru iz Betlehema je s svojimi besedami dodal slovenski nadškof in metropolit msgr. Alojz Uran: »Ta milost iz Betlehema prihaja zate in zame. Koliko je ljudi okrog nas, ki čakajo, da bodo letos prejeli luč. Morda je za koga zadnja možnost, da jo prejme, za tebe in mene pa morda zadnja priložnost, da jo podariva.«

Zahvala za pomoč

Matija Turk

Sem Matija Turk iz Četeža pri Strugah. Pred letom in pol se mi je zgodila huda nesreča pri podiranju drevesa v gozdu. Posledica nesreče je bil zlom hrbtenice, postal sem invalid paraplegik, vezan na invalidski voziček. Življenje po nesreči se je tako meni kot za mojo družino zelo spremenilo. Še posebej glede mojih gibalnih sposobnosti. Pojavile so se ovire vsepovsod v stanovanju in tudi zunaj na dvorišču. Največja ovira za moje samostojno gibanje z vozičkom so predstavljale stopnice in neutrjeno dvorišče. To mojo stisko sta opazila soseda Peter in Nada Vidrih ter Milan Pugelj. Prišla sta k meni s predlogom, da bi mi sovaščani in sokrajani malo finančno pomagali pri ureditvi in asfaltiranju dvorišča. Stekla je akcija v Strugah in tudi v Dobropolju je akcija potekala prek Karitasa, kar nekaj ljudi pa me je obiskalo tudi na domu in prispevalo svoj dar. S pomočjo tako zbranega denarja, ki so ga darovali dobri ljudje, sem si uredil sobo v pritličju hiše, ki je prilagojena mojim potrebam. Prav sedaj pa potekajo tudi dela na dvorišču, to je izgradnja podpornega zidu, utrditev in asfaltiranje dvorišča.

Ob tej priložnosti bi se rad prav lepo zahvalil vsem, ki ste darovali denar, ter mi prostovoljno pomagali s svojim delom.

Še posebej bi se zahvalil:

Petru in Nadi Vidrih
Milanu Puglju
vaščanom Četeža
krajanom Strug
Antonu Rusu
občini Dobropolje, g. Jakopiču in njegovim sodelavcem
kolektivu Kamnoloma Predstruge
Stanetu Kostanjšku in župnijski Karitas
Dobropolje
trgovini Mix d.o.o. Ponikve
Jožetu Grandovcu, Kompolje
Boštjanu Grandovcu, Kompolje
Marjanu Prijateljju, Kompolje
Ivanu Novaku, Kompolje
Marku Prijateljju, Podgora
Viliju Jamniku, Mala vas
Janezu Krašovcu, Tržič
družini Nose, Tisovec
družini Gregorič, Pri Cerkvi
Endovital, Toniju Fabjanu s.p. Predstruge

Na koncu še enkrat prav vsem hvala!

Pojasnilo na pisanje mag. Braneta Brodnika

Slavc Palčar

Na tem mestu bi morali biti odgovori in pojasnila na bombastične in neosnovane laži mag. Brodnika, katere je vsevprek trosil v zadnji izdaji tega časopisa. Ker bi bilo branje odgovorov mag. Brodniku v božičnem in prednovoletnem času neprimerno, sem se odločil, da bom pojasnila in odgovore prihranil za kasnejši, ponovoletni čas.

Sedaj je čas adventa, čas pričakovanja božiča in novega leta. Čas pred novim letom je čas čustev in občutljivosti. Tudi zaradi slednjega je sedaj skrajno neprimeren čas za pojasnjevanje in demantiranje neargumentirano zapisanih laži.

Naj vam s tega mesta zaželim vesele in doživete prihajajoče praznike. Tudi tistim, ki se z mojimi pogledi ne strinjate. ♦

Spoštovana ga. Žnidaršič!

Anton Rus

V prejšnji številko občinskega glasila Naš kraj ste postavili zahtevo po podatkih, koliko stroškov povzročam občini Dobropolje iz naslova uporabe telefona v privatne namene.

Glede tega vprašanja vam moram napisati, da je vaša skrb popolnoma odveč. Mobilnega službenega telefona namreč nimam in uporabljam le osebni mobilni telefon, v veliko primerih tudi za službene potrebe. Z gotovostjo lahko trdim, da stroški uporabe osebnega mobilnega telefona v službene namene pokrivajo morebitne stroške uporabe službenega stacionarnega telefona v privatne namene. ♦

Sreča je kot metulj, ki ga ne moreš ujeti. Če pa mirno obsediš, bo sedel nate.

(Nathaniel Hawthorne)

Skrivnost zadovoljstva je, da znaš uživati v tem, kar imaš, in da se znaš znebiti želja po stvareh, ki so zunaj tvojega dosega.

(Lin Jutang)

Potopis v nadaljevanjih

Prvomajska Sicilija 2005

Piše: Gregor Klinc

5. dan (26. 4. 2005)

Spet se prebudimo v lep sončen dan in na vrsti je Taormina, nato pa glede na Suzukijev potopis baje neka čudovita cesta proti Novari, no ja, bomo videli, koliko je resnice na tem, si mislimo, glede na njihov gladek asfalt in razpokane ceste.

V Taormini vročina pritiska kot pri norcih, zato se ustavimo le za kratek čas, nato pa se spustimo proti morju, kjer se z Davorjem navdušiva nad namakanjem v morju. Vse lepo in prav, samo voda je svinjsko mrzla in tudi valovi so bili nenormalno visoki. No ja, če sva že v kopalkah, si pa menda ne bova premislila in pogumno skočiva v vodo, Ana in Bojan pa naju le modro opazujeta z obale in fotografirata. Po cca. 2 minutah namakanja ne čutim več prstov na nogah zaradi ledene vode, ko pogledam redke sprehajalce ob obali pa opazim, da naju gledajo, kot bi videli pošast iz Loch Nessa. Malo se zamislim in preverim svoj termometer, ki pa ga skoraj ni nikjer več videti, zato se odločim, da je bilo dovolj, no ja vsaj vročina naju ne bo prav kmalu spet ubijala, si mislim.

Odpeljemo se nazaj proti jugu in nato zavijemo proti mestu Gaggi ter se držimo smeri za kraj Novara di Sicilia, ce-

sta je fenomenalna, asfalt je kot nov in brez razpok ter polmetrskih kanalov sredi ravnine in kar je glavno, prometa skoraj ni. Takoj občutimo, da se cesta vzpenja precej visoko, saj se čuti ohladitev. Na vrhu prelaza se ustavimo in naredimo kosilo, nato pa se zapeljemo še do Novare na sladoleđ, tam se zadržimo kar precej časa, preden se obrnemo nazaj proti Acirealeu.

Že takoj ko smo prišli na Sicilijo, smo si bili enotni, da si en večer pripravimo balkansko večerjo (čevapčiči, pleskavice...), zato se v Acirealeu odpravimo v mesnico po meso, Davor in Ana gresta v nabavo, jaz pazim na motorje, Bojan pa gre iskat nalepke za na stranske kovčke.

Ko tako za trenutek s pogledom ošinem izložbo mesnice, vidim mesarja, ki za pultom drži roko na glavi in oponaša bika, ajoj, si mislim, kako se bodo z njim zmenili, kaj potrebujemo. Kmalu pride Ana ven in pove, da so se za govedino sporazumeli, sedaj pa je problem, kako mesarju razložiti, da potrebujemo pol kile svinjine. Davor je v mesnici veselo oponašal pujsa in kazal mesarju, da ima zviti repek, vendar možakar ni razumel, katero žival ima v mislih, na pomoč je priskočil še Bojan, ki je nekajkrat zakrutil in potem je možakarju končno potegnilo, da iščemo "kralja živali". Vsi veseli, da imamo potrebne surovine, se zadovoljni vrnemo v kamp, čeprav mi gre še danes na smeh, ko se spomnim nakupovanja v stilu "ugani kdo sem".

Na splošno je bil velik problem v komunikaciji z domačini, saj skoraj nihče ne zna angleščine ali nemščine, kljub temu pa, ko jih vprašam za smer, ti vse zdradrojo v italijanščini in to s takšno hi-

trostjo, da jih verjetno niti v slovenščini ne bi razumel, ti pa samo kimaš, kot da ti je povsem jasno, pa čeprav ne razumeš nič drugega kot 'semaforo' ter smeri levo (sinistra) in desno (destra). Kasneje smo videli, da domačini namesto razlaganja smeri raje skočijo na svoj skuter in ti pokažejo pot, kar je dejansko precej manj zamudno.

6. dan (27. 4. 2005)

Dan za Etno. Nebo je brez oblaka in razmere so idealne. Vseskozi samo sledimo znakom za Etno in to je tudi verjetno edini kraj na Siciliji, kjer se ne moreš zgubiti in iti po napačni cesti.

Cesta gor je fenomenalna, ovinki lepo speljani, asfalt nov in zelo grob, da kar slišiš gumo, kako ji pobira.

Malce pred vrhom je potrebno biti zelo previden, saj je ponekod po cesti že posut pepel. Na vrhu parkiramo motorje in se odpravimo po karte. Cena po osebi je bila 42EUR, kar je svinjsko drago, vendar če smo že tukaj, bomo »rizikovali« še tistih 10 prešernov in si ogledali vulkan.

Prvi del poti te peljejo z gondolo, potem pa se prestopi na avtobus, ki je narejen na osnovi Unimoga. Samo pobočje vulkana je precej razgibano in ga pozimi očitno uporabljajo kot smučišče, saj je po pobočju polno vlečnic in sedežnic.

Na sam prevoz z Unimogom smo čakali kar lep čas, sama vožnja pa izgleda kot v kakem avtobusu, ki v Indiji vozi čez hribe, bogu za hrptom po komaj še pre-

voznih cestah. Ko prispemo na vrh, nas pričaka vodič, ki nas pelje okoli kraterja, ki je nazadnje izbruhnil leta 2004, njegovo znanje angleščine je bolj kot ne na psu, tako da je bil z informacijami bolj skop. Ko se sprehajaš po gori, je povsod prisoten neprijeten vonj žvepla in iz skoraj vsake luknje se kadi bel dim. Če prisloniš roko na tla, čutiš, da so tla topla, sploh če zakoplješ kakih 20cm globoko. Povsem na vrhu je vlekel močan veter in Bojanova ideja, da s sabo vzame kapo, niti ni bila tako neumna. Kljub tlom prekritim z pepelom in orkanskem vetru vidimo žensko, ki je obuta le v natikače (japanke), reva se mi kar smili, očitno je mislila, da bodo na skoraj 3000 metrov nad morjem poletne razmere.

Ko se vrnemo k motorjem, še naberemo eno vrečko pepela za spomin in kupimo nekaj spominkov, nato se po cesti spustimo na drugo stran, obrnemo in po isti poti nazaj v kamp.

Ko se vrnemo v kamp, Ana naredi večerjo, nato pa se Davor in Bojan odpravita v mesto na sladole, midva pa kar lepo v posteljo.

(se nadaljuje)

Prednovoletno druženje v društvu Sožitje

»Sožitje« je društvo za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju in vključuje otroke, mladostnike in odrasle iz občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančne Gorice.

Klubovci so uspešno zaigrali igrico Trije metulji.

LAS Dobropolje

*Naj bo Vaš božič toplo ognjišče sredi mrzle zime,
s srebrno zvezdo v očeh.
Ob novem letu pa en sončni žarek več v Vašem srcu.
Naj ostane sled, tam kjer hodite, pot ki jo prehodite
uspešna,
naj bodo trenutki, ki jim dovolite oditi in jih
pozabiti.
Kjer se ustavite, naj bo dobra izkušnja, ki bo kot
temelj – za nova spoznanja,
ki jih delite z nami ali z nekom, ki se tega tudi
razveseli kot se mi in predvsem,
da smo drug drugemu sogovornik, sopotnik in smo
stebri,
ki podpiramo isto streho, ko sodelujemo, izmenjujemo
izkušnje in si pomagamo,
Vam v novem letu 2006 iz srca želimo
članice in člani Las-a Dobropolje.*

POPRAVEK

V prejšnji številki Našega kraja se nam je v članku »Na zahvalno nedeljo spet razstava DPŽ Dobropolje - Struge« prikradla neljuba napaka. Namesto »...vseh pet udeleženk je bilo predlaganih za kmetico leta« se stavek pravilno glasi: 14. oktobra sta se Fani Pugalj in Pavla Hočevar skupaj z Lojzko Jamnik, Štefko Tekavčič in Nado Lunder v Ljubljani udeležili prireditve, na kateri sta bili Pavla Hočevar in Lojzka Jamnik predlagani za naslov kmetica leta Slovenije.

Za napako se opravičujemo.

Uredništvo

M. Steklasa

Društvo pod vodstvom Nevenke Zrnc in ob pomoči prostovoljcev organizira veliko rednih in občasnih dejavnosti, ki omogočajo, da se te osebe družijo, razvedrijo in v posebnih programih izboljšujejo kvaliteto življenja.

Ena od aktivnosti je tudi vsakoletna novoletna prireditve. Ta je bila letos v Družbenem domu v Grosupljem v nedeljo, 11. decembra. Prisostvovalo ji je veliko število svojcev in drugih povabljenih, med njimi tudi župan občine Grosuplje Janez Lesjak.

Tokratni program so klubovci – »čukci in pande« – sooblikovali tudi sami. Obiskovalcem so predstavili igrico Trije metulji in samo mislimo si lahko, koliko truda in napora so vložili, da so se naučili toliko teksta. Pohva-

le in spodbude so jih vidno razveselile, čakalo pa jih je še eno prijetno presenečenje. Na poti k njim je bil Božiček. Med čakanjem na njegov prihod pa so bili pripravljene zaupati, česa si najbolj želijo. Njihove želje so bile skromne, a zanimive. Najbolj so si zaželeli ljubezni in prijateljstva svojih vrstnikov v klubu. Vseeno pa so se razveselili tudi vrečk z darili, ki jim jih je podaril Božiček. Njihov dobri znanec, saj se je vsakega od njih še prav dobro spomnil od lanskega obiska ... K veselju in dobri volji pa so prispevali tudi harmonikarji, ki so na koncu poskrbeli tudi za ples.

Zadovoljstvo pa je bilo videti tudi na obrazih prostovoljcev in organizatorjev, saj prostovoljna dela, ki jih opravljajo v društvu, plemenitijo tudi njih. ♦

Prostovoljci v društvu Sožitje. Med njimi je tudi Martina Kovačič iz Ponikev (prva z leve).

LETNI PLAN odvoza komunalnih in nevarnih odpadkov v letu 2006 za občino Dobrepolje

I. ODVOZ MEŠANIH KOMUNALNIH ODPADKOV		
Mešane komunalne odpadke bomo odvažali vsak dan od ponedeljka do petka, ne glede na praznike.		
Ponedeljek:	Ponikve, Predstruge, Vodice, Cesta, Videm, Podpeč, Bruhanja vas, Podgora, Kompolje,	
	Tisovec, Četež, Potiskavec, Kolenča vas, Lipa, Pri Cerkvi, Paka, Tržič, Podtabor, Rapljevo	
Torek:	Podgorica, Zagorica, Mala vas, Zdenska vas, Hočevje	
II. ODVOZ ORGANSKIH ODPADKOV		
Organske odpadke bomo, ne glede na praznike, v poletnem času odvažali enkrat na teden, v zimskem času pa enkrat na 14 dni.		
Petek:	Videm, Ponikve, Predstruge, Kompolje, Zdenska vas (prvi odvoz bo 13.01.2006)	
III. ODVOZ LOČENO ZBRANIH ODPADKOV		
Sreda:	papir (tedenski odvoz)	
Četrtek:	steklo (odvoz na 14 dni, s pričetkom 12. 01.2006)	
Petek:	embalaža (tedenski odvoz)	
IV. ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV		
POMLADANSKI ODVOZ		
Ponedeljek	13. 03. 2006	Ponikve, Predstruge, Vodice, Cesta, Zdenska vas, Hočevje
Torek	14. 03. 2006	Struge, Kompolje, Podgora, Bruhanja vas, Podpeč
Sreda	15. 03. 2006	Videm, Mala vas, Podgorica, Zagorica
JESENSKI ODVOZ		
Ponedeljek	11. 09. 2006	Ponikve, Predstruge, Vodice, Cesta, Zdenska vas, Hočevje
Torek	12. 09. 2006	Struge, Kompolje, Podgora, Bruhanja vas, Podpeč
Sreda	13. 09. 2006	Videm, Mala vas, Podgorica, Zagorica
V. PREVZEM NEVARNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV		
POMLADANSKI PREVZEM		
četrtek	13. 04. 2006	Struge - parkirišče pri gasilnem domu 13.00 - 14.00 h
četrtek	13. 04. 2006	Kompolje - parkirišče pri gasilnem domu 14.30 - 15.30 h
četrtek	13. 04. 2006	Videm - parkirišče pri trgovini Tuš 16.00 - 17.30 h
četrtek	13. 04. 2006	Ponikve - parkirišče pri gasilnem domu 18.00 - 19.00 h
JESENSKI PREVZEM		
četrtek	12. 10. 2006	Struge - parkirišče pri gasilnem domu 13.00 - 14.00 h
četrtek	12. 10. 2006	Kompolje - parkirišče pri gasilnem domu 14.30 - 15.30 h
četrtek	12. 10. 2006	Videm - parkirišče pri trgovini Tuš 16.00 - 17.30 h
četrtek	12. 10. 2006	Ponikve - parkirišče pri gasilnem domu 18.00 - 19.00 h

Prikaz odloženih in ločeno zbranih odpadkov

Izraženo v kg in velja za vse tri občine:						
		2001	2002	2003	2004	2005
1.	Odloženi komunalni odpadki v deponijo	9.315.303	11.914.748	11.836.706	13.174.542	12.352.330
2.	Ločeno zbrani odpadki					
a)	Kosovni odpadki (2x letno)	369.096	360.100	500.300	156.280	171.860
b)	Nevarni odpadki	0	5.662	10.596	12.347	8.292
c)	Ekološki otoki					
	Papir	68.400	68.960	91.220	184.630	386.480
	Steklo	24.260	26.780	12.880	61.180	142.600
	Kovine	16.920	11.840	43.140	9.620	v kosovnih
	Embalaža	0	0	0	23.920	81.620
d)	Organski odpadki	0	0	152.740	972.660	1.429.940
	Skupaj zbrani odpadki	9.793.979	12.388.090	12.647.582	14.595.179	14.573.122
	Ločeno zbrani odpadki skupaj	478.676	473.342	810.876	1.420.637	2.220.792
	Odloženi odpadki v deponijo skupaj	9.315.303	11.914.748	11.836.706	13.174.542	12.352.330
	% ločeno zbranih odpadkov	4,89	3,82	6,41	9,73	15,24

Za mesec december 2005 smo upoštevali enako količino odpadkov kot lansko leto za isti mesec.

Iz zgornje tabele je razvidno, da smo v letu 2005 na izvoru ločeno zbrali že 15,24% vseh odpadkov. S tem smo zmanjšali količino odloženih odpadkov na deponijo, zato za

mesec november 2005 nismo zaračunali okoljske dajatve zaradi odlaganja odpadkov.

Želimo si, da bi tudi v bodoče skupaj z vami skrbeli za čisto in zdravo okolje.

Center za ravnanje z odpadki ŠPAJA DOLINA

Center za ravnanje z odpadki v Špaji dolini obratuje v letnem času (16.03. do 14.11.) od ponedeljka do vključno sobote, od 7. do 20 ure, v zimskem času (15.11. do 15.03.) pa od 7. do 17 ure. Ob nedeljah in praznikih je Center za občane zaprt.

Občani lahko kot fizične osebe v obratovalnem času v Center brezplačno oddajo sledeče odpadke:

- organske odpadke, ki se odložijo na ploščad za kompostiranje,
- ločeno zbrane odpadke (steklo, papir, embalaža), ki se odložijo v 5 m³ zabojnike,
- kosovne odpadke, ki se odložijo na ploščad za zbiranje kosovnih odpadkov,
- lesne odpadke, ki se odložijo na ploščad za kompostiranje ali na deponijo - odvisno od obdelave lesa,
- nevarne odpadke, ki se odložijo v zabojnik za nevarne odpadke, vendar le od 7. do 15 ure. Proti plačilu pa se v Center lahko oddajajo tudi:
 - mešani komunalni odpadki, ki se odložijo na deponijo,
 - gradbeni odpadki, in sicer do 350 kg/ dan, vendar ne več kot 5000 kg/leto/gospodinjstvo.

Vsi ostali povzročitelji, to so fizične in pravne osebe, ki se ukvarjajo s poslovno dejavnostjo, morajo strošek odlaganja vseh zgoraj navedenih pripeljanih odpadkov v center plačati. Sprejem gradbenih odpadkov pa za njih ni dovoljen.

O vseh morebitnih spremembah plana odvoza mešanih ali ločeno zbranih komunalnih odpadkov in o drugih novostih vas bomo obveščali v lokalnem časopisu in na lokalnem radiu.

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE GROSUPLJE

vabi k sodelovanju

zdrave, pridne in mlajše delavce

za zbiranje, odvažanje in ravnanje s komunalnimi odpadki oziroma opravljanje raznih gradbenih del

Pogoji:

delo ravnanja z odpadki in izvajanja gradbenih del spadajo med težka fizična dela ob vseh vremenskih razmerah, zato morajo biti kandidati mlajši, zdravi in v dobri fizični kondiciji.

Delovno razmerje bomo sklenili za **določen čas 1 leta s polnim delovnim časom**, z možnostjo podaljšanja pogodbe. Vabimo vas, da pošljete svoje prošnje s kratkim življenjepisom v 8 dneh na naslov: Javno komunalno podjetje Grosuplje, Cesta na Krko 7, 1290 Grosuplje.

VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM PARTNERJEM VOŠČIMO VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2006.

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE GROSUPLJE

SDS

Svet je okrogel zato, da ga lahko obkroža prijateljstvo

(P.T. de Chardin)

Želimo Vam blagoslovljene božične praznike, prijetno praznovanje dneva samostojnosti in uspešno leto 2006.

Slovenska demokratska stranka

Človek v drugih vidi tisto, kar nosi v sebi, zato vam v novem letu želimo, da v drugih poiščete samo dobro – to je najboljši način, da ga najdete tudi v sebi. Naj vam božična noč prinese mir, veselje, v novem letu, ki prihaja, naj zdravje, sreča vas obdaja.

Občinski odbor Nova Slovenija Dobropolje

Naj bo lepih, srečnih in mirnih dni v prihajajočem letu čim več.

OBMOČNA ORGANIZACIJA
GROSUPLJE
Adamičeva 14
1290 Grosuplje

obvestilo

Obveščamo vse naše cenjene člane in simpatizerje, da od 1.6.2005 organiziramo na sedežu območne organizacije stranke, Adamičeva 14, Grosuplje, **vsak torek od 9. do 10. ure in vsak četrtek od 18. do 19. ure dežurstvo**. V tem času vam bodo na voljo odgovorni člani vodstva območne organizacije stranke, ki vam bodo posredovali ustrezne odgovore na vaša vprašanja in vam pomagali rešiti vaše eventuelne probleme. Na vašo željo bomo organizirali tudi razgovore z člani republiškega vodstva stranke. Ob tem času bo tudi možen vpis v stranko za nove člane.

Obiščite nas, zelo bomo veseli vašega obiska.

Območna org. Socialnih demokratov Grosuplje

Naj se mir božične noči razširi na vse nas in na naše domove. Nebeško dete naj obilo blagoslovi vsa naša dela, naša hrepenenja in naše upanje. Radostno praznujmo božične praznike.

Vsem občankam in občanom naše občine želimo tudi obilo uspehov in božjega blagoslova v novem letu 2006.

Občinski odbor Slovenske ljudske stranke

*Vsem članom
Planinskega društva
Dobropolje
ter ljubiteljem gora
želimo
vesele božične praznike
ter srečno in zdravo
novo leto 2006*

Planinsko društvo Dobropolje

Iz policijske postaje Grosuplje

Spoštovani!

Policisti vsako leto znova obravnavajo množično uporabo petard in drugih pirotehničnih izdelkov. Medtem ko je takšno početje določenim posameznikom in skupinam v zabavo, je za večino državljanov neprijetno in pomeni svojevrstno nasilje nad ljudmi.

Nepremišljena, nepredvidna in objestna uporaba pirotehničnih izdelkov pogosto povzroča telesne poškodbe (opeklina, raztrganine rok, poškodbe oči idr.), vznemirja ljudi in živali ter onesnažuje okolje. Policisti bomo storili vse, kar je v naši moči, da omejimo nezakonito uporabo in zmanjšamo možnosti poškodb.

Dosledno bomo ukrepali proti vsem, ki bodo metali petarde oziroma uporabljali druge pirotehnične izdelke, kjer to ni dovoljeno, in sicer:

V ŠOLAH IN NJIHOVI OKOLICI, V BLIŽINI ZDRAVSTVENIH DOMOV IN BOLNIŠNIC, VRTCEV, DOMOV ZA OSTARELE, V OKOLICI CERKVENIH OBJEKTOV, V STRJENIH NASELJIH, NA HODNIKIH STANOVANJSKIH BLOKOV, V ŠPORTNIH OBJEKTIH IN NA DRUGIH KRAJIH, KJER SE ZBIRA VEČJE ŠTEVILO LJUDI.

Zoper storilca, ki nezakonito uporablja pirotehnična sredstva, se na kraju samem izreče denarna kazen v višini 100.000 sit.

Pirotehnični izdelki, katerih glavni učinek je pok, se smejo uporabljati izključno v času od 26. decembra do 2. januarja, torej bomo ukrepali tudi proti vsem tistim, ki te omejitve ne bodo upoštevali.

Kljub vsem prizadevanjem policije se moramo zavedati, da je neprimerna uporaba pirotehničnih izdelkov problem vseh, zato prosimo vse, predvsempa starše in skrbnike, da z opozarjanjem na nevarnosti ter s svojim lastnim zgledom pripomorejo k preprečevanju in zmanjšanju posledic.

S SKUPNIM PRIZADEVANJEM SE JE MOGOČE IZOGNITI MARIKATERI NEVARNOSTI IN USODNI POSLEDICI.

Vsem občanom občine Dobropolje vodenja policijskega okoliša Robert Bradač želi SREČNO, PREDVSEM PA VARNO NOVO LETO 2006.

VPO Robert Bradač

Šport

KOŠARKA

Zaključna lestvica občinskega prvenstva v košarki za leto 2005.

LESTVICA:

	št. tekem	zmage	porazi	TOČKE	dani koši	prejeti koši	razlik košev
1 ŠD KOMPOLJE	14	12	2	26	244 : 175		69
2 ŠD ZAGORICA	14	11	3	25	267 : 200		67
3 PIZZERIJA ADAM	14	11	3	25	223 : 179		44
4 KOMA 750	14	9	5	23	235 : 219		16
5 ŠD GROSUPLJE	14	6	8	20	206 : 223		-17
6 MZG GROSUPLJE	14	4	10	18	221 : 279		-58
7 MLP UNITED	14	2	12	16	194 : 268		-74
8 AVBANTURA - ŠMARJE	14	1	13	7	93 : 140		-47

Medobčinsko prvenstvo v košarki občin Dobropolje, Ivančna Gorica in Grosuplje, ki se je odvijalo v telovadnici OŠ Dobropolje, dne 27. 11. 2005, ob 17.00 uri.

KONČNA LESTVICA za leto 2005:

1. KREMENČKOVI (Grosuplje)
2. PRINCE PUB (Ivančna Gorica)
3. ŠD KOMPOLJE (Dobropolje)
4. ŠD ZAGORICA (Dobropolje)

NOGOMET

LESTVICA (B skupina):

	št. tekem	zmage	remiji	porazi	TOČKE	dani goli	prejeti goli	gol razlika
1 DELTA NEW WAVE	4	4	0	0	12	18 : 6		12
2 ŠD PONIKVE	4	3	1	0	10	15 : 8		7
3 VELIKI SNEŽAK	4	3	1	0	10	15 : 9		6
4 ADI TEAM – AVTOSERVIS PRPIČ	4	3	0	1	9	20 : 15		5
5 VIŠNJA GORA	4	2	0	2	6	15 : 8		7
6 AVTO GROSUPLJE d.o.o.	4	1	0	3	3	18 : 18		0
7 FAST FOOD MUKI	4	1	0	3	3	14 : 16		-2
8 NK BRINJE I	4	1	0	3	3	18 : 23		-5
9 PEKARNA GROSUPLJE	4	1	0	3	3	5 : 18		-13
10 NIKE TEAM	4	0	0	4	0	6 : 23		-17

Zimsko odprto prvenstvo v malem nogometu se odvija vsako nedeljo v dvorani OŠ Brinje v Grosupljem. Vseh nastopajočih ekip je 20. Ekipa prihajajo iz širše ljubljanske regije. Razdeljene so v dve enakovredni skupini po 10 ekip. Te igrajo med seboj za najboljšo uvrstitev, nato pa se prvih pet iz skupine A pomeri s prvimi petimi iz skupine B. Tako dobimo končno lestvico in najboljši tri v sezoni.

Letos zastopata Občino Dobropolje dve ekipi, in sicer, Veliki Snežak (s podporo Pekarne Blatnik) in ŠD Ponikve.

Doslej so bile odigrane štiri tekme, po katerih se dobropoljski ekipi držita odlično, saj sta v samem vrhu razpredelnice. Zaželimo jima tudi naprej odlične igre in - kar je večkrat potrebno - tudi malo sreče.

VEČ O NOGOMETU NA WWW.KAPODOL.COM

Pripravil: Kuplenk Alojz

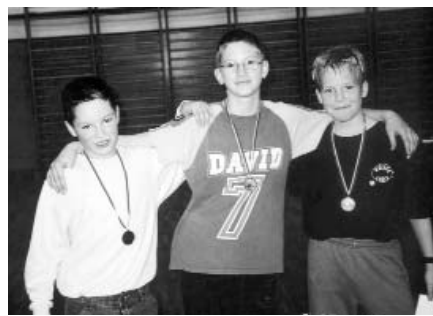
OB KONCU LETA SE ŠD DOBROPOLJE ZAHVALJUJE VSAKOMUR, KI JE KAKOR KOLI PRIPOMOGEL PRI RAZVOJU IN RASTI ŠD DOBROPOLJE.

V LETU 2006 PA ŽELIMO VSEM OBILO ZDRAVJA, SREČE, OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA, POSLOVNIH USPEHOV IN SEVEDA VRSTO ŠPORTNIH UŽITKOV!

Donatorji prireditve so bili:

Občina Dobropolje
Frizerski salon Čopek
MIX Ponikve
Trgojan Videm
Pekarna Blatnik
Tuš Videm

Turnir v namiznem tenisu

ŠD Kompolje

V počastitev občinskega praznika je športno društvo Kompolje v sodelovanju z občino Dobropolje v petek, 9.12., in v soboto, 10.12. 2005, organiziralo tradicionalni turnir v namiznem tenisu. V petek se je med sabo pomerilo 20 osnovnošolcev in osnovnošolk v naslednjih kategorijah:

Dečki do 6. razreda:

1. mesto: Primož Prijatelj, Kompolje
2. mesto: Jan Grm, Kompolje
3. mesto: Rok Kokošinek, Velike Lašče

Dečki od 7. do 9. razreda

1. mesto: Janez Sevšek, Videm
2. mesto: Strnad Kevin, Cesta
3. mesto: Meglen Timi, Kompolje

Deklice:

1. mesto: Saša Sever, Velike Lašče
2. mesto: Ajda Centa, Velike Lašče
3. mesto: Tjaša Cimperman, Velike Lašče

V soboto pa se je prav tako med seboj pomerilo 20 članov. Rezultati so bili naslednji:

Člani do 40 let:

1. mesto: Mlakar Luka, Krka
2. mesto: Smolčič Marko, Velike Lašče
3. mesto: Kuhelj Bojan, Krka

Člani nad 40 let:

1. mesto: Kadak Rok, Velike Lašče
2. mesto: Hafner Jože, Ljubljana
3. mesto: Sever Igor, Velike Lašče

Dvojice:

1. mesto: Kadak/Smolčič, Velike Lašče
2. mesto: Mlakar/Kuhelj, Krka
3. mesto: Prijatelj Domen/Prijatelj Gregor, Kompolje

V super finalu sta se med sabo pomerila zmagovalca obeh skupin. V napetem obračunu je bil nekoliko uspešnejši Mlakar Luka. Turnir je še enkrat pokazal, da je zanimanje za namizni tenis veliko, tako v domačem okolju kot tudi drugod.

ŠPORTNO DRUŠTVO KOMPOLJE želi vsem svojim članom, donatorjem, sponzorjem in ostalim občanom vesele božične praznike ter sreče, zdravja in uspehov polno leto 2006!

Simultanka z Leonom Gostišo

V okviru prireditve ob občinskem prazniku je bila 10. decembra v prostorih osnovne šole na Vidmu simultanka z Leonom Gostišo. Letos je bilo šahistov, ki so se želeli pomeriti z mednarodnim mojstrom, nekoliko manj kot prejšnja leta. Namesto predvidenih 25 se jih je udeležilo 12. Uspeha za naše šahiste ni bilo. (M. S.)

V TEH LEPIH BOŽIČNIH DNEH MISLI STRNIMO,
NA TRENUTKE ŽALOSTNE KAR POZABIMO,
S SVOJIMI NAJDRAŽJIMI SE POVESELIMO;
VAM VSEM PA SRČNO MI ŽELIMO,
DA BI ZDRAVJE VAM SLUŽILO,
DA USPEHOV IMELI BI OBILO,
DA SREČA VEDNO SPREMLJALA BO VAS,
DA V NOvem LETU 2006 PREŽIVELI BI
RES MIREN ČAS.

HVALA VSEM ZA IZKAZANO ZAUPANJE,
TUDI V PRIHODNJE SE BOMO TRUDILI,
KOLIKOR PA NAM BO USPELO,
BO POKAZAL ČAS

SREČNO!

STRAH FRANČ

PRODAJA PLINOV, PREVOZNIŠTVO
IN POGREBNE STORITVE
1312 VIDEM-DOBREPOLJE, VIDEM 61A

STOLARNA DOBREPOLJE

V PRIČAKOVANJU NOVEGA LETA 2006
IN 80. OBLETNICI DELOVANJA

SE ZAHVALJUJE VSEM GENERACIJAM, KI SO KAKO-
RKOLI PRISPEVALE K RAZVOJU IN RASTI DRUŽBE.

OB TEJ ČASTITLJIVI OBLETNICI VAM VSEM ŽELIM
VELIKO ZDRAVJA IN OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA.

VSEM OBČANOM STRUŠKO-DOBREPOLJSKE DOLINE
IN BRALCEM TEGA GLASILA PA ŽELIM VELIKO
DOBRE VOLJE, PRIJAZNIH NASMEHOV IN OSEBNE
SREČE V NOvem LETU 2006.

Podjetnikom, obrtnikom in občanom!

Božični čas naj bo takšen dar za vas,
ki osebno upanje in družinsko srečo
spravi v klas,
da se še z večjim žarom podate
v Novo leto,
v katerem naj bo vaša žetev obilna,
bera sreče, zdravja in uspehov silna.

Tudi v bodoče z vami in na voljo vsem,
ki imate pogum hoditi in stopiti na svojo
lastno podjetniško pot

Območna obrtna zbornica Grosuplje

V Domu obrtnikov,
Ob Grosupeljščici 1b v Grosupljem
v 2. nadstropju poslovne stavbe
oddamo v najem poslovne prostore:

- pisarna v izmeri 34,50 m² in
- pisarna v izmeri 39,20 m²
- s souporabo sanitarij in čajne kuhinje.

Cena: po dogovoru

Pri izbiri bomo dali prednost kandidatom z dejavnostjo davčnega,
pravnega in finančnega svetovanja, marketinga in drugih storitev,
zanimivih za podjetnike.

Vsi zainteresirani oddajte pisne ponudbe do konca januarja 2006
na OOO Grosuplje, Ob Grosupeljščici 1b, 1290 Grosuplje oziroma
pokličite sekretarja Janka Kušarja na telef.št. 7865-130.

V dnevni najem
oddajamo dvorani

- dvorano za skupine do 70 udeležencev za predavanja,
seminarje, srečanja in drugo po ceni 10.000,00 SIT/dan in
- dvorano v izmeri cca 100 m², primerno za mirno obliko
rekreacije in drugih aktivnosti po ceni 5.000,00 SIT/2 uri,
za vsako uro več pa dodatnih 1.000,00 SIT.

Za dogovor pokličite na OOO Grosuplje telef.št. 7865-130.

*Ti nisi umrl,
ti si samo daleč,
umrli so tisti,
ki so pozabljeni.*

ZAHVALA

ob smrti

FRANCA SKENDRA

iz Bruhanje vasi

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v tako
velikem številu izrazili pisno in ustno sožalje, njegovim
prijateljem, sorodnikom in znancem ter vsem, ki
ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem
za podarjeno cvetje in sveče. Iskrena hvala osebju
zdravstvenega doma Videm.

Vsi, ki smo ga imeli radi

**KINOPROGRAM ZA JANUAR
2006**
KINO »DOBREPOLJE« VIDEM 34

DOLBY - DIGITAL ZVOK

PETEK, 6. JANUAR, OB 19.30 uri
slovenska uspešnica – komedija

OD GROBA DO GROBA

KRATKA OZNAKA: Strah je osnovno gonilo človeškega bivanja, saj iz strahu pred smrtjo izhaja želja po večnosti, iz strahu pred življenjem pa želja po varnosti, toplini in ljubezni. Vsaj če gre verjeti filozofiji pisca pogrebnih govorov Perota (Gregor Bakovič), ki skuša svoja spoznanja o življenju in smrti prenesti tudi na ostale prebivalce malega kraškega mesteca. **DOLŽINA** 103 minute.

NEDELJA, 8. JANUAR, OB 15. uri in 19.30 uri
ameriška uspešnica – akcijski film

POGREŠANA V LETALU

KRATKA OZNAKA: Izguba ljubljene osebe je včasih tako huda, da raje še naprej živimo v iluziji, da se ni nič spremenilo. Kako težko je ločiti razumno mišljenje od čustev, spozna tudi pred kratkim ovdovela Kyle (Jodie Foster), ki na medoceanskem letu izgubi hčerko Julio. Ko kljub pregledu letala deklice ne najdejo, kapitan odkrije, da deklice sploh ni med registriranimi potniki. Kyle se s tem seveda ne more sprijazniti, njena dejanja pa ogrozijo varnost vseh na letalu. Toda resnica je še bolj skrivnostna in globoka, kot se zdi na prvi pogled. **DOLŽINA:** 93 MINUTE.

ČETRTEK, 12. JANUAR, OB 19.30 uri
ameriška uspešnica – športna drama

GOL

KRATKA OZNAKA: Santiago Munez je mehiški nogometaš, ki živi v Los Angelesu. Nekega dne ga pri igri opazi britanski lovec na talente in mu predlaga, da bi zaigral za Newcastle United. Santiagov oče takemu predlogu nasprotuje, saj meni, da je Santiagova prihodnost v družinskem vrtnarskem podjetju. Toda Santiago je odločen slediti svojim sanjam, ne glede na težke odločitve, ki jih mora sprejeti, in številne neprijetnosti, ki jih prinese slava. **DOLŽINA** 76 min.

NEDELJA, 15. JANUAR,
OB 15. uri in 19.30 uri
ameriška uspešnica – srhljivka

HIŠA GROZE

KRATKA OZNAKA: Družina Lutz si ob vselitvi v novo hišo ne dela preveč skrbi, da so njihovi prejšnji lastniki končali svoje življenje na zelo krut in krvav način. Toda kmalu ugotovijo, da

KING KONG

se v hiši dogajajo zelo nenavadne reči, ki od strašljivih glasov in nerazložljivih premikov predmetov prerastejo v pojavljanja grozljivo zmaličenih ljudi. Za pomoč zaprosijo lokalnega duhovnika, ki pa jim lahko pove le to, da morajo hišo čimprej zapustiti ... če je to sploh še mogoče?! **DOLŽINA:** 90 MINUT.

PETEK, 20. JANUAR, OB 19.30 uri
ameriška uspešnica – akcijska kriminalka

NOČNI LET

KRATKA OZNAKA: Režiser trilogije Krik Wes Craven nas bo tokrat popeljal visoko nad oblake, natančneje v kabino potniškega letala, na katerem je tudi upravnica hotela Lisa (Rachel McAdams), ki se vrača iz babičinega pogreba. Že kmalu po vzletu se Lisi približa Jackson, ki ji pokaže denarnico njenega ugrabljenega očeta. V zameno za njegovo življenje Jackson od Lise zahteva, da ubije pomočnika ministra za domovinsko varnost, ki naj bi prenočil v njenem hotelu. **DOLŽINA:** 85 MINUT

NEDELJA, 22. JANUAR, OB 15. uri in 19.30 uri
ameriška uspešnica - pustolovski film

**HARRY POTTER IN
OGNJENI KELIH**

KRATKA OZNAKA: Harryja Potterja četrto leto šolanja znova čakajo številne zahtevne preizkušnje, saj ognjeni kelih določi, da bo Harry zastopal Bradavičarko na turnirju najbolj slavnih evropskih čarovniških šol. Ta čast pa s sa-

bo prinese tudi veliko odgovornost in Harry mora uporabiti vse svoje čarovniško znanje, da premaga številne nemogoče naloge. Toda prav na koncu ga čaka najtežja preizkušnja, saj se mora soočiti s smrtnim sovražnikom Mr. lakensteinom, ki skuša Harryja uporabiti, da bi znova vstal od mrtvih. **DOLŽINA:** 150 MINUT

PETEK, 27. JANUAR, OB 19.30 uri
slovenska uspešnica – romantična drama

LJUBLJANA JE LJUBLJENA

KRATKA OZNAKA: Mladi Oton odrasča in spremlja razvoj Ljubljane vse od leta 1934, ko je bil v Franciji ubit kralj Aleksander, prek italijanske in nato nemške okupacije, do prihoda komunizma. Vse, kar ostaja isto, je nočni lokal Vice, kjer se običajni prebivalci mešajo z vedno novimi oblastniki in kjer Oton spozna številne resnice o ljubezni, zvestobi in prijateljstvu, kot tudi razočaranju in prevari. Zgodovinska dogajanja se prepletajo z usodami številnih ljudi, ki so na tak ali drugačen način v nekem obdobju zaznamovali utrip preteklosti mesta. **DOLŽINA** 90 min.

NEDELJA, 29. JANUAR,
OB 15. uri in 19.30 uri

ameriška uspešnica – pustolovski film

KING KONG

KRATKA OZNAKA: Po zaslugi Petra Jacksona, režiserja trilogije Gospodar prstanov, bo na velikih platnih znova oživela najbolj znana gorila King Kong. Velikan bo tokrat ugrabil Naomi Watts (oskarjeva nominiranka za igro v filmu 21 gramov), načrte pa mu bosta skušala preprečiti oskarjevec Adrien Brody (Pianist) in Jack Black (Šola rocka). **DOLŽINA:** 107 MINUT

*Veliko sreče
in lepih sanj,
naj vam prinese
božični dan
in novo leto
naj zaživi
brez solza in skrbi.*

**Srečno
2006**

**vam želi Godba
Dobrepolje**

**V letošnjem letu so Godbi Dobrepolje
denarno pomagali:**

OBČINA DOBREPOLJE, JSKD RS OI
IVANČNA GORICA, OMEGA COMMERCE,
MIX, ADLES, PEKARNA BLATNIK,
ARMING, AVTOHIŠA MIHALIČ, ŽAGA
POGORELC, TRANSPORT DOLINŠEK,
AVTOPREVOZNIŠTVO KRAŠOVEC,
CAR & BAR, WOODTRADE, MUC
TRADE, GOSTILNA MURN, VARN,
ŠPORTNO DRUŠTVO M&M ZALIPOVC,
KOVINOSTRUGARSTVO KLINC JANEZ

Kulturno društvo GODBA DOBREPOLJE

prireja

Jubilejni 20.

BOŽIČNO NOVOLETNI KONCERT

GODBE DOBREPOLJE

**v ponedeljek, 26. decembra,
ob 19. uri, v dvorani
Jakličevega doma na Vidmu.**

Poleg Godbe Dobrepolje bodo nastopili še:

ZAGORIŠKI FANTJE

Godbo vodi **Roman Gačnik**

Prireditev bo povezoval
Igor Ahačevčič

**Pridite
in uživajte
z nami!**

